TRĂIASCĂ 23 AUGUST, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist, cea mai mare sărbătoare națională a poporului romîn!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 555
Vineri 21 august 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

15 ANI

E sărbătoare pe întreg întinsul patriei. Din ...ul Sucevei și al Băii Mari și pînă pe în...ul Bărăganului, de pe cîmpiile Timișoarei și pînă în satele Dobrogei colectivizate, țara întreagă s-a pregătit să aducă cunună de mărețe înfăptuiri lui 23 August. E sărbătoarea eliberării, cea mai scumpă sărbătoare națională a poporului nostru. E sărbătoarea bucuriei pe care ne-o dă rodul a 15 ani de luptă și muncă încordată pe calea luminosului 23 August 1944.

Acum 15 ani s-a înfăptuit, sub conducerea Partidului Comunist Romîn și în condițiile loviturilor nimicitoare date armatelor fasciste de către Armata Sovietică eliberatoare, victoria insurecției armate și răsturnarea dictaturii militare fasciste. A început revoluția populară care a dus la instaurarea regimului democrat-popular și la construirea socialismului în patria noastră. Sub călăuzirea înțeleaptă a partidului, poporul a început acum 15 ani să scrie noua istorie a patriei.

Privind în perspectiva istorică 15 ani înseamnă foarte puțin. Dar ce drum lung, ce pași uriași spre lumină și bunăstare a făcut țara noastră în acest scurt răstimp! Pășind pe drumul deschis la 23 August 1944, poporul nostru a sfărîmat jugul burghezo-moșieresc, a înlăturat monarhia trădătoare de țară și a cucerit întreaga putere de stat. Vechea Romînie înapoiată, țara plugului de lemn și a neștiinței de carte, a fost transformată în acești 15 ani în înfloritoarea Romînie democrat-populară de astăzi, țară înaintată cu o puternică industrie și o agricultură în plină dezvoltare.

Să privim acum, în ziua marii sărbători, în jurul nostru. Să ne uităm la zecile și zecile de fabrici și uzine ridicate în anii construcției socialiste, de la marele laminor al Romanului pînă la uzina de rulmenți din Bîrlad, de la sondele care împînzesc dealurile Olteniei, pînă la noile furnale ale Hunedoarei; să privim ogoarele înfrățite care rodesc cum n-au rodit niciodată în trecut, orașele și satele care se lărgesc și se înfrumusețează continuu, viața nouă ce înflorește pretutindeni în țara noastră. Să ne uităm la toate acestea și să ne aducem aminte de trecut. Să ne amintim de vremea cînd stăpînii țării, stăpînii fabricilor și ai uzinelor, stăpînii pămînturilor erau fabricanții și moșierii. Tot ce era mai bun și mai de preț era pentru ei. Pentru ei, pentru a le îngroșa trîndăvia și huzurul trudeau milioane și milioane de oameni.

Stăpînii tuturor bogățiilor țării sînt astăzi oamenii muncii. Tot ceea ce se înfăptuiește astăzi la noi este destinat fericirii și bunăstării celor ce muncesc. Exploatații, asupriții și umiliții de ieri — milioanele de oameni ai muncii de la orașe și sate — sînt acum deținătorii puterii în stat. Ei se bucură de drepturi și libertăți pe care nu le-au putut cunoaște niciodată în trecut.

Scăpat de chingile exploatării și asupririi, poporul, condus de partid, își făurește, prin muncă entuziastă și plină de abnegație, o viață îndestulată și însorită. Nu există domeniu al economiei naționale care să nu fi cunoscut în cei 15 ani de la eliberarea țării un puternic avînt. S-a ...oltat cu pași uriași industria noastră socia..., temelia înfloririi tuturor ramurilor economiei naționale. Acum, într-un singur trimestru al anului 1959 se produce în industrie mai mult decît s-a produs în întreg anul 1938.

Adînci transformări s-au petrecut în cei 15 ani de la eliberare și în agricultură. Satele noastre, în care acum un deceniu și jumătate domneau asuprirea moșierului și a chiaburului, a primarului și a jandarmului, mizeria și înapoierea, au cunoscut și cunosc și ele o puternică propășire. Țărănimea muncitoare care se bucură de un larg sprijin din partea statului democrat-popular pășește cu încredere și convingere pe calea arătată de partid, calea agriculturii socialiste. La începutul lui iulie, anul acesta, sectorul socialist în agricultură reprezenta peste 67 la sută din suprafața arabilă a țării și cuprindea aproape 2.500.000 de familii. Se realizează astfel cu succes sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului de a asigura precumpănirea sectorului socialist în agricultură, ca suprafață și ca producție agricolă-marfă.

Cum era și firesc, uriașele schimbări petrecute în agricultura noastră în anii de la eliberarea țării au îmbunătățit în mod radical viața țărănimii muncitoare. Puterea populară a creat și creează toate condițiile pentru ca țăranii muncitori să se bucure de o viață îndestulată și luminoasă. Marea gospodărie agricolă socialistă le asigură un belșug mereu sporit de bunuri, le dă posibilitatea să trăiască din ce în ce mai bine. Numai în ultimii ani, de pildă, în satele noastre au fost construite atîtea locuințe încît s-ar putea alcătui cîteva sute de sate noi, socotind cîte 500 de case de fiecare sat. În locurile unde odinioară oamenii locuiau în cocioabe și bordeie, întîlnești astăzi tot mai multe case noi, cu mobilă nouă, aparate de radio, și chiar de televiziune. Lumina electrică, cinematograful și cartea, altădată aproape necunoscute, au devenit și devin bunuri firești, obișnuite, în satele țării noastre.

Viața nouă statornicită în țara noastră a impus desființarea oricăror forme de exploatare a omului de către om. Aplicarea decretului din martie 1959 al Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare la sate contribuie la întărirea poziției socialismului la sate, la victoria deplină a relațiilor socialiste în toate sectoarele economiei naționale.

Pe drumul deschis acum 15 ani poporul nostru pășește ferm înainte plin de încredere în forțele și capacitatea sa. El are în partidul clasei muncitoare un conducător încercat și înțelept. Din propria lor experiență, masele muncitoare din țara noastră s-au convins că întreaga activitate a Partidului Muncitoresc Romîn este pusă în slujba celor ce muncesc. Dovadă grăitoare a grijii permanente pe care partidul o poartă ridicării continue a nivelului de trai al poporului o constituie și recentele măsuri luate în acest scop. Pretutindeni în fabrici și uzine, în instituții și pe șantiere, în unitățile socialiste din agricultură, măsurile luate de plenara C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie a.c., au însuflețit pe oamenii muncii la noi realizări, la noi inițiative concrete pentru o și mai largă valorificare a marilor rezerve ale economiei.

Sărbătorind ziua de 23 August, oamenii muncii din patria noastră își îndreaptă gîndurile cu adîncă recunoștință către Uniunea Sovietică, marea prietenă care ne-a ajutat să scăpăm de robia fascistă și ne-a ajutat și ne ajută cu dragoste să ne făurim o viață nouă, luminoasă. Pentru dezvoltarea construcției noastre economice are un rol deosebit de însemnat colaborarea și într-ajutorarea frățească cu celelalte țări din lagărul socialist și îndeosebi sprijinul economic, tehnic, științific al Uniunii Sovietice, prima țară care a trecut la construirea comunismului.

Poporul nostru sărbătorește 15 ani de la eliberarea patriei avînd în față perspectiva luminoasă a terminării în linii generale a construcției socialiste și a trecerii la desăvîrșirea construirii socialismului. Acest țel măreț înzecește elanul și puterea maselor muncitoare spre obținerea de noi victorii în munca lor creatoare.

AȘA VOM MERGE, UMĂR LA UMĂR!

de SEMION BABAEVSKI
scriitor sovietic

23 AUGUST... O zi senină de vară, plină de căldură și de soare. Bucuria acestei zile e tot atît de plină de căldură și lumină și în inimile noastre. Ziua aceasta o țin minte nu numai cei din Romînia. Romînii au acum prieteni mulți și toți prietenii lor sînt bucuroși că acum cincisprezece ani s-a născut în focul marilor bătălii o Romînie nouă, că țara aceasta tînără e luminată azi de razele socialismului, că poporul ei, muncitor și cutezător, bun la suflet și vesel, crește, întinerește și prinde puteri.

În ziua aceea de neuitat a lui august 1944 s-au petrecut evenimente cu adevărat mari la București și în țara întreagă și amintirea lor va fi veșnic vie în inima poporului. Iată de ce îmi vine greu să-mi exprim simțămintele care au pus stăpînire pe mine. Aș vrea să le exprim nu în cuvinte, căci și cuvintele cele mai alese sînt aici neputincioase. Mă transport de aceea cu gîndul în Bucureștiul împodobit de sărbătoare și plin de voioșie. Pășesc pe aleile și prin piețele cunoscute mie. Ce bogăție de verdeață e în jurul meu, cîte flori și cîte zîmbete pe fețele oamenilor! Intind mîinile tuturor acelora pe care-i întîlnesc pe străzile împodobite de sărbătoare, îi îmbrățișez frățește și le spun:

— Romînie! Uite așa vom merge noi înainte, umăr la umăr, mînă-n mînă, și nimeni nu ne va despărți! Căci și țelul și drumul nostru sînt aceleași, și gîndurile noastre sînt aceleași! De marea voastră sărbătoare, vă doresc numai bine dragi vecini și frați!

In regiunea Pitești

25 noi gospodării agricole colective

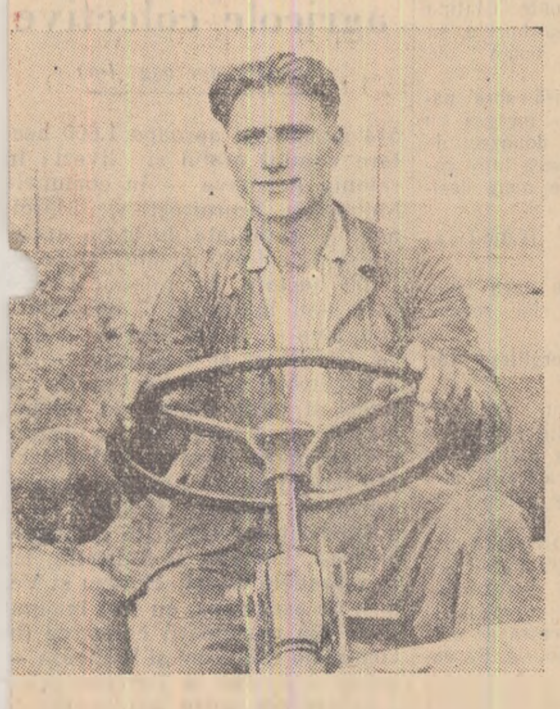
Recoltele bogate și veniturile bănești realizate de membrii gospodăriilor colective din regiunea Pitești, pe care țăranii muncitori individuali le-au cunoscut, fie mergînd în vizită la aceste gospodării, fie citind în ziare sau ascultînd conferințele de la căminele culturale, au făcut ca, în ultimul timp, tot mai mulți dintre ei să treacă la munca în comun, pe tarlalele fără haturi, cu prețiosul ajutor al S.M.T.-urilor.

Faptele au fost pentru noii colectiviști din regiunea Pitești cel mai puternic îndemn. Și acestea au fost multe. Gospodăria colectivă din Văleni-Podgoria, bunăoară, a obținut în acest an 2.250 kg grîu la hectar, cea din Noapteș — 2.035 kg, iar gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din Potcoava a obținut, în medie, 3.056 kg orz la hectar. Gospodăria colectivă din Bașcov, care are o frumoasă fermă de vaci, a obținut și obține în medie, 2.300—2.400 litri de lapte pe cap de vacă furajată. Acest fapt a demonstrat că în gospodăria colectivă sînt și posibilități mari de a crește vaci multe și de rasă, și de a le îngriji și hrăni cum trebuie, după sfatul inginerilor și tehnicienilor zootehniști.

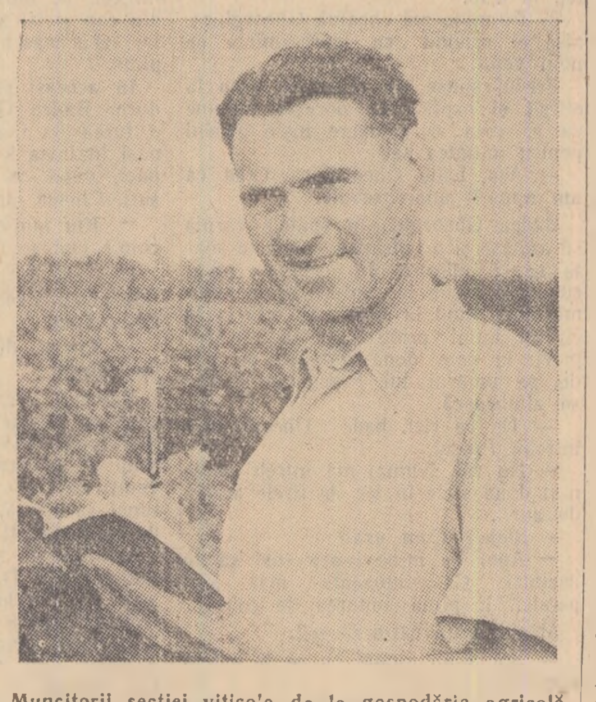
Convinse de avantajele muncii în gospodăriile colective, în ultimele săptămîni peste 2.000 de familii țărănești au intrat în rîndurile colectiviștilor. Inaugurarea celor 25 de gospodării colective, în care membrii lor au adus peste 4.300 de hectare, a avut loc între 9 și 20 august a.c. In raionul Băbeni, bunăoară, în comunele Lăpușata, Stoicești și Galicea — gospodăriile nou înființate numără

(Continuare în pag. 2-a)

CU EI NE MÎNDRIM

...propierea zilei de 23 August și recentele măsuri ale ...artidului și guvernului privind ridicarea nivelului de ...ai al celor ce muncesc, l-au însuflețit în muncă și ...e tractoristul Butnaru Gheorghe de la S.M.T. Ro...man. Față de 70 de hantri cît avea de realizat în ...ampania de vară, pînă în zilele trecute el realizase ...30 hantri, depășindu-și norma cu aproape 200 la sută.

Muncitorii secției viticole de la gospodăria agricolă de stat Buftea, raionul Răcari, au muncit cu vrednicie pentru a întreține via în cît mai bune condiții. Un merit deosebit l-a avut în realizarea unor lucrări de bună calitate, tov. Paul Dumitrescu, conducătorul brigăzii nr. 4.

Conferirea de ordine ale Republicii Populare Romîne

Cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a conferit:

Ordinul „23 August" clasa I-a

Atelierelor C. F. R. „Grivița Roșie"-București

pentru contribuția de seamă la lupta revoluționară a clasei muncitoare și la făurirea regimului democrat-popular, pentru rolul important în refacerea și normalizarea după război a transporturilor pe calea ferată precum și în dezvoltarea economiei naționale.

Uzinelor „Ianoș Herbak"—Cluj

pentru contribuția adusă la creșterea producției de încălțăminte și alte bunuri de larg consum, pentru îmbunătățirea calității produselor, reducerea consumurilor specifice de materiale, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Ordinul Muncii clasa I-a

Combinatului siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej"-Hunedoara

pentru contribuția importantă adusă la refacerea după război a economiei naționale și la opera de industrializare socialistă a țării, pentru rezultatele deosebite obținute în mărirea producției de fontă, oțel și laminate, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Combinatului metalurgic Reșița

pentru contribuția importantă adusă la refacerea după război a economiei naționale și la opera de industrializare socialistă a țării, pentru rezultatele deosebite obținute în mărirea producției de fontă, oțel și laminate, crearea de noi tipuri de mașini și utilaje, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann"—Orașul Stalin

pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea economiei naționale și la mecanizarea agriculturii, pentru rezultatele obținute în crearea și dezvoltarea producției de tractoare, pentru realizările în creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Rafinăriei de petrol nr. 1—Ploești

pentru rezultatele importante obținute în creșterea producției de benzină, uleiuri și gaze lichefiate, pentru producerea unor noi sortimente, îmbunătățirea calității produselor, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I-a

Regiunii Constanța

pentru înfăptuirea colectivizării agriculturii întregii regiuni, pentru succesele obținute în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, în sporirea producției la hectar, contractarea și livrarea către stat a unor însemnate cantități de produse agricole.

Ordinul Muncii clasa I-a

Gospodăriei agricole de stat „Partizanul", regiunea București

pentru recolte ridicate de cereale obținute la hectar an de an, pentru rezultatele deosebite obținute în creșterea animalelor și a productivității lor, pentru reducerea continuă a prețului de cost al producției.

Gospodăriei agricole colective „Victoria", comuna Lenauheim, regiunea Timișoara

pentru rezultate deosebite obținute în întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective și creșterea proprietății obștești, pentru obținerea de recolte bogate și sporirea efectivului de animale la suta de ha., pentru contractarea și livrarea către stat a unor importante cantități de produse agricole.

Stațiunii de mașini și tractoare Cobadin — regiunea Constanța

pentru contribuția însemnată în munca de transformare socialistă a agriculturii, pentru indicii înalți obținuți în utilizarea mașinilor, întreținerea și exploatarea rațională a tractoarelor, reducerea continuă a prețului de cost la hectar și executarea lucrărilor de bună calitate.

OAMENI ai zilelor noastre

Președintele de la Cocargeaua

L-am cunoscut personal într-o seară de vară, pe cînd se întorcea de la cîmp. Inalt cu obrajii plini de sănătate și cu vorba prietenoasă. Un țăran de pe malurile Borcei, care conduce o mare gospodărie colectivă.

Drept vorbind, îl cunoscusem mai dinainte fără a-l fi văzut la față; îl cunoscusem din spusele mai multor colectiviști și din discuția ce avusesem cu tov. Ion Niculae inginerul gospodăriei. „Om care nu știe ce-i odihna cînd este vorba despre bunul mers al gospodăriei colective", spuneau oamenii. Și m-am convins că toți aceștia aveau dreptate.

Dacă gospodăria colectivă din Cocargeaua obține an de an recolte și venituri tot mai mari, aceasta se datorește în bună parte și președintelui; dacă gospodăria are o frumoasă avere obștească: 265 bovine, aproape 3.000 de oi, peste 2.000 de păsări, peste 400 porcine, multe construcții, livadă și vie nouă în suprafață de 27 hectare etc., și peste 3.000.000 lei fond de bază — la aceste însemnate realizări a contribuit mult priceperea și hărnicia sa de președinte al gospodăriei.

Colectiviștii din Cocargeaua îl prețuiesc atît pentru munca lui de zi cu zi, cît și pentru spiritul său de dreptate față de fiecare colectivist în parte. Prețuirea aceasta i-a fost arătată și oficial. In anul 1958, tov. Ianole Tudorache, președintele gospodăriei colective din Cocargeaua, a fost decorat cu „Ordinul Muncii".

Eri argat, azi inginer agronom...

...Ascult povestea lui Leonte Virgil și văd în ea povestea a mii și mii de tineri din țara noastră, cărora lumina zi de 23 August le-a deschis drum nou în viață. Inainte de 23 August, Leonte a fost slugă. De la Ion Grigorescu din Pausa a plecat pentru că nu mai putea răbda bătaia; de la Formagiu din Bucium, ca să nu moară de foame; de la Bancov, pentru că se îmbolnăvise de trai rău și nu mai putea fi de folos bogătașului.

După 23 August, Leonte Virgil a început să lucreze în Iași, la diferite întreprinderi. Seara, învăța cu asiduitate. Ajutat de comuniști a terminat facultatea muncitorească de doi ani, a obținut o bursă specială și s-a înscris la Institutul agronomic. Acum, e inginer la gospodăria de stat Bucium.

— Fără ziua de 23 August — îmi spune el — fără sprijinul partidului, aș fi rămas toată viața un biet argat.

...Ca încheiere, cîteva amănunte nu lipsite de interes, care arată priceperea cu care tînărul inginer muncește în producție: în acest an, pe ogoarele trupului Voinești, de care răspunde, s-au obținut 2.303 kg de grîu la hectar, din căpșunerie de pe 4 ha s-au recoltat 3.500 kg la hectar (față de 2.000 de kg planificate), iar din via ce ocupă aci 32 de ha s-au scos 7.000 de kg de struguri la hectar, în loc de 5.800 kg cît prevede planul.

1944 argat; 1959 inginer agronom cu rezultate pilduitoare în producție — Acesta este drumul inginerului Leonte Virgil.

Intovărășitul Nicolae Dinu

Deși nu poartă decît 50 de ani pe umeri, Nicolae Dinu, țăran muncitor din comuna Brănești, regiunea București are părul alb, ca de colilie, iar fața îi e brăzdată de cute mari, adînci. Nu e greu să ghicești de unde îi vine această îmbătrînire înainte de vreme. E o urmare a zbuciumului sufletesc prin care a trecut. Căci, e limpede pentru oricine că nu e ușor să hrănești 6 copii din bruma de bucate pe care o putea obține în trecut de pe un petec de pămînt ce se întindea pe mai puțin de 3 hectare. Dar mi-te să te mai gîndești să-i căpătuiești pe fiecare din copii. De cîțiva ani, însă, zbuciumul acesta a dispărut din sufletul lui Nicolae Dinu. Mai precis, el a dispărut din toamna anului 1952 cînd Dinu, împreună cu alți cîțiva gospodari din comună și-au unit ogoarele formînd o întovărășire agricolă. Lucrînd în întovărășire, cu mijloace mecanizate, el a început să aducă în fiecare an acasă bucate de două ori mai multe decît obținea cînd muncea de unul singur. De unde cu 8—10 ani în urmă nu-l prindea niciodată toamna cu mai mult de 5—600 kg de grîu în hambar, în anul acesta, bunăoară, după împărțirea producției în cadrul întovărășirii, i-au revenit peste 1.700 kg de grîu. Cît privește rostul copiilor, nici aceasta nu mai constituie o grijă pentru Dinu. Astăzi, statul democrat popular pune la dispoziția copiilor celor ce muncesc sute de școli în care aceștia pot învăța o meserie. Unul din copiii lui s-a calificat. E oțelar. Alți doi, mai mici, urmează cursurile școlii elementare de șapte ani, iar după terminare vor învăța meseria de tractorist. Pe cele două fete, Dinu le-a măritat cu oameni harnici și muncitori. Harnice sînt și fetele lui Dinu. Una din ele, muncește împreună cu bărbatul ei în gospodăria colectivă din Pasărea. Au în casă de toate și duc o viață îndestulată.

Nu e de mirare deci că tristețea și zbuciumul nu mai au ce căuta în casa lui Nicolae Dinu.

— Am tot ce-mi trebuie și de acum sînt pus pe trai — spunea el mai zilele trecute. In toamnă vom înființa gospodăria colectivă și atunci o să avem și mai mult. Sîntem vreo 40 de inși care am și făcut cereri de înscriere.

Cînd vorbește, ochii lui Niculae Dinu îi licăresc de bucurie, iar în glas i se distinge o undă de mîndrie. E bucuria și mîndria omului liber.

V. POMPILIU

Mecanizatori harnici

Harnicul colectiv de mecanizatori, tehnicieni și ingineri de la S.M.T. Gîrbovi, raionul Urziceni, raportează că în cinstea lui 23 August au realizat economii în valoare de aproape 400.000 lei. Pe lîngă mecanizatorii fruntași Gh. Marinescu și Vasile Scarlat, un aport însemnat la obținerea acestor economii au adus și șefii de brigadă Gh. Besoiu, Filon Manole și Nițu Constantin de la brigăzile V, VII și a VIII-a.

Un vis împlinit

Marin Gavgogiu nu e un om lăudăros, dar la început, ceea ce spune te face să crezi că el înflorește unele lucruri. Incepe întîi a vorbi despre sectorul zootehnic al gospodăriei, care numără mii de animale: 2.446 oi, 230 taurine, peste 200 porcine (dintre care 80 scroafe), aproape 2.800 de găini și gîște etc. Vorbește despre animale și păsări, ca unul ce de mic copil a fost atras către îngrijirea acestora, iar acum, ca membru al gospodăriei colective „Dunărea" din comuna Ostrov, regiunea Constanța, muncește tot în sectorul zootehnic.

Odinioară, ca flăcăiandru, privea cu jind la turmele de oi sau porci ce cutreierau bălțile din partea locului. Știa că stăpînii acestor animale realizau venituri mari fără a depune altă muncă decît „munca" de a număra banii grei. Poate că nici în visurile cele mai îndrăznețe nu i-a năzărit că ar putea vorbi și el vreodată de așa mare bogăție pe care o vedea în bălțile ce se întindeau din dreptul Silistrei și pînă dincolo de Ostrov, pînă la punctul Derventi unde apele Dunării întîlnesc pe cele ale brațului din dreapta sa. Pe atunci, nici el și nici unul dintre colectiviștii de azi din Ostrov, nu puteau vorbi decît de cel mult cîteva oițe, ori de vreo vacă costelivă mai mult stearpă decît cu lapte.

Așa a fost atunci; bălțile și animalele erau ale celor bogați. Dar, ca și cum s-ar fi deschis cerul, țăranii muncitori din Ostrov au văzut că există totuși o cale care duce la belșug și bunăstare: gospodăria colectivă. D-aia toți și-au unit pămînturile și puterile de muncă, înhămîndu-se la treabă serioasă. Și printre primele hotărîri luate de ei cu cîțiva ani în urmă, cînd erau la începutul vieții de colectiviști, a fost și hotărîrea de a înjgheba ferma de animale și păsări. Condiții aveau destule. In primul rînd, erau bălțile din lunca Dunării: „Cum bogătanii care creșteau mii de oi și porci erau mai în stare decît noi?". Răspunsul și l-a dat fiecare: „Nu! Nu erau mai pricepuți, dar aveau pîinea și cuțitul în mîna lor".

Anii care au trecut au dovedit, că dacă visurile de altădată s-au împlinit și se vor împlini încă, aceasta se datorește gospodăriei colective — muncii înfrățite, muncii libere, într-o țară liberă.

Colectiviștii din Ostrov vorbesc cu mîndrie de animale multe, de recolte bogate de grîu, porumb, struguri etc., de veniturile mari.

— Anul trecut, spunea tov. Florea Dumitrache, contabilul gospodăriei, am realizat un venit de 350.000 lei numai din zootehnie, iar viile și livezile ne-au adus un venit de 3.800.000 lei; fondul de bază este de peste 2.700.000 lei și va trece de 3.000.000 lei pînă la sfîrșitul acestui an.

Marin Gavgogiu din Ostrov și ceilalți colectiviști din această comună de pe malul drept al Dunării, pot vorbi acum de o avere care întrece pe aceea la care rîvneau în trecut, că în fine, pot munci cu folos.

IERI

Ceea ce vedeți în fotografia alăturată nu sînt nici grajduri, nici saivane pentru oi. Așa arătau cu vreo 15 ani în urmă o bună parte din casele locuitorilor din satul Sintuhalm, din fostul județ Deva.

AZI

Prin grija partidului și guvernului, țăranii muncitori din Sintuhalm, descătușați de exploatare, duc în prezent o viață cu adevărat omenească. Iată cum arată azi casele în care locuiesc aceștia.

AN NEUITAT 1944

Roșia stea pe stemă luminînd
Străjuiește scumpa libertate,
Flori, uzine, holde, cîntul blînd...
Cîntul care țara o străbate!

Inconjoară stema spicul greu;
Spic vînjos ce rîde către soare,
Către munți bogați în minereu
Străjuiți de clasa muncitoare.

Printre lanuri mîndre vezi suind
Șir de sonde, șir de șantiere,
Fabrici noi în horă cum se prind,
Toate-n preajma luminatei ere...

Prin uzini și sate vezi eroi
Ce deschid spre viitor o poartă;
Culmile de stîncă sînt cu noi
Cei stăpîni pe muncă și pe soartă.

Sînge mult au dat eroii mulți
Prin doftane sau în lupte crunte;
Scris aveau de pe atunci pe frunți
Zilele de-acum, ca nimb de frunte.

Snopii stemei pururi strălucesc
Luminați de steaua fără moarte...
Și avîntul larg, muncitoresc,
E avînt din leninista carte!

Chiar din anul sfîntei biruinți —
Sub acel ferbinte cer de vară,
August clar cu zilele fierbinți
Stea de bucurii a pus pe țară.

GEORGE DEMETRU PAN

CIFRE ȘI FAPTE

● In anul 1958 au funcționat 13.187 biblioteci sătești înzestrate cu 13.182.000 de volume. Numărul țăranilor muncitori care au citit cărți împrumutate de la biblioteci a fost în 1958 de 2.289.000, cu 639.000 mai mulți decît în 1955.

● Nici un cinematograf nu exista la sate în anul 1938. Părtașe la înfăptuirea revoluției culturale ce se desfășoară în anii noștri, cinematografele sătești au fost la sfîrșitul anului trecut în număr de 1.260. Acestora li se adaugă și cele 115 caravane cinematografice care prezintă regulat filme în mediul sătesc.

● Numărul țăranilor muncitori care au vizionat filme la cinematografele sătești a crescut de la 1.973.000 în 1948 la 20.178.000 în 1958.

● Mama și copilul se bucură de o grijă deosebită în statul nostru. Dacă în anul 1938, numărul țărăncilor muncitoare care au născut la casa de nașteri era mai mic de 300, în anul 1958 peste 159.200 de femei de la sate au născut la casele de nașteri.

● Clasa muncitoare trimite satului de la an la an cantități tot mai mari și mai variate de produse industriale. Pentru a satisface nevoile de desfacere a acestor produse, funcționau în mediul sătesc la sfîrșitul anului 1958 peste 12.300 de unități comerciale cu aproape 2.300 mai mult decît în 1955.

● Statul nostru cheltuie sume importante pentru apărarea sănătății țăranilor muncitori. Numai în anul 1958 au fost tratați în spitalele de la sate 15.425 de oameni ai muncii din agricultură.

● Pentru crearea unei puternice baze tehnico-materiale au fost făcute în agricultură însemnate investiții. Aceste investiții s-au ridicat între anii 1956—1959 la 8,7 miliarde de lei, din care pentru utilaje și agregate agricole peste 3,6 miliarde de lei, pentru construcții aproape 2 miliarde etc.

● Valorificînd prisosul de produse agricole prin contractări și achiziții, țărănimea muncitoare a primit din vînzarea către stat a produselor agricole, numai în anul 1958 peste 8 miliarde lei, cu 2,2 miliarde lei mai mult decît în 1955.

RECENZIE

EUGEN BARBU: „Șoseaua Nordului"

(E. S. P. L. A.)

Noul roman al lui Eugen Barbu reflectînd evenimentele legate de lupta poporului romîn pentru eliberarea de sub jugul apăsător al fascismului, nu confirmă numai capacitatea scriitorului de a pătrunde în universul sufletesc al muncitorului, ci denotă și un progres sensibil în creația sa. Mai mult încă, noua operă a lui Eugen Barbu, apărută în cinstea celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei, constituie totodată un succes însemnat al literaturii noastre în ansamblul ei, fiindcă umple un gol ce se cerea de multă vreme umplut.

„Șoseau Nordului" este un roman în care autorul dezbate cu competență politică și cu talent — problema organizării și conducerii de către Partidul Comunist Romîn a victorioasei insurecții armate de la 23 August.

Eroii cărții lui Eugen Barbu sînt recrutați dintre oamenii dîrzi și cu o largă perspectivă. Incă înainte de izbucnirea războiului, ei vedeau cum vor evolua evenimentele, își dădeau seama de consecințele pe care le va avea trădarea națională a lui Antonescu. Eroii lui Barbu fac parte dintre oamenii care din primul moment au reacționat împotriva fascismului, și a războiului antisovietic. De la bun început, ei și-au pus problema organizării forțelor populare în vederea răsturnării guvernului dictatorial, a ieșirii Romîniei din războiul antisovietic și a alungării cotropitorilor hitleriști din țara noastră. Eroii romanului „Șoseaua Nordului" sînt comuniștii ilegaliști care, cu prețul unor sacrificii extrem de grele, înflăcărați de marile idealuri de libertate și dreptate socială, avînd un larg orizont intelectual, o voință de oțel și o bogată experiență de luptă, au reușit să cîștige de partea lor imensa majoritate a poporului, inclusiv armata. In condițiile create de înaintarea vijelioasă a armatei Sovietice, ei l-au condus la luptă și la victorie. Eugen Barbu ne oferă o imagine fidelă a luptei poporului și a eroismului comunist, a devotamentului comuniștilor față de popor, a tăriei lor morale și a puterii lor de sacrificiu, a superiorității lor morale.

Activiști ca mecanicul Mareș, fost grevist la Grivița, care după cinci ani de temniță, se aruncă din nou în luptă; care fiind condamnat la moarte evadează de pe cîmpul de execuție, și participă activ la apărarea Capitalei amenințată de trupele hitleriste; sau ca zidarul Dumitrana, omul cu „chip aspru, buze subțiri, părul sur, tuns scurt" care conduce activitatea grupului; eroi ca tipograful Dobre sau ca Samuel Haim, uciși de bestiile fasciste pentru că nu și-au trădat tovarășii; luptătoare inimoase ca Ina sau Tereza, care nu se dau înlături de la nici o primejdie — aceștia sînt oamenii care au pregătit zilele însorite de astăzi, libertatea și fericirea de care ne bucurăm acum.

„Șoseaua Nordului" este un roman cu o acțiune dinamică, închegată, reflectînd veridic un moment crucial din istoria poporului nostru și, totodată, un imn înălțător închinat comuniștilor, care au înfruntat toate primejdiile și au îndurat toate chinurile ca să aducă lumina acolo unde a fost bezna, bucurie acolo unde a fost tristețe apăsătoare, libertate acolo unde se auzea doar scrișnetul lanțurilor.

A apărut revista „APICULTURA"

nr. 8-1959 cu următorul sumar:

x x x — La a XV-a aniversare a eliberării patriei noastre

D. Georgescu — Dezvoltarea apiculturii din țara noastră în cei 15 ani care au trecut de la eliberare.

Ing. N. Foti — Intărirea familiilor de albine în vederea iernării.

Prof. M. Manoliu — Dezvoltarea cercetărilor asupra biologiei fecundării la plante, cu privire specială la entomofilie.

I. Seidlhofer — In legătură cu hrănirea stimulentă a albinelor.

Gh. Călinescu — Cum pregătesc familiile de albine pentru iernat.

Gh. Gherasim — Tot despre albinele ouătoare.

I. Baștea și D. Georgescu — Din activitatea stupinii G.A.C. „7 Noiembrie" comuna Tudor Vladimirescu, raionul Berești, regiunea Galați.

Ing. E. Belazgian și I. Nicolae — Dezvoltarea apiculturii în regiunea Constanța.

C. Antonescu — Contribuția unităților cooperației de consum la dezvoltarea apiculturii în țara noastră.

x x x — Inzestrarea apiculturii cu utilaje și materiale în anii 1944-1959 și perspectivele create.

De asemenea, numărul menționat al revistei mai cuprinde diferite informații apicole din țară, un documentar cu materiale de specialitate extrase din publicațiile străine, indicații pri[illegible] lucrările de executat în stupină, pre[illegible] și răspunsuri la întrebările cititorilor.

Abonamentele se fac la oficiile și factorii poștali, precum și la difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Costul unui abonament este de 30 lei anual sau 15 lei pe 6 luni.

PE MUCHE DE CUȚIT

Fragmente din romanul cu același nume de MIHAI BENIUC

Primul volum al romanului „Pe muche de cuțit" se încheie la scurt timp după zdrobirea fasciștilor la Stalingrad.

Eroul principal al cărții este intelectualul comunist Atanasie Mustea, om de înaltă ținută morală, care și-a pus întreaga sa viață în slujba poporului. Alături de el trăiesc și muncesc o seamă de alți comuniști, insuflețiți toți de un singur țel — eliberarea oamenilor muncii din jugul asupririi capitaliste.

Continuînd acțiunea primului volum, în cel de al doilea sînt descrise, cu aceeași deosebită măestrie momente ale luptei de eliberare a țării noastre din robia fascistă. participarea maselor asuprite la această luptă. Fragmentele pe care le publicăm mai jos sînt semnificative în acest sens.

Cei trei partizani scăpați din încercuire, chiar în primele ore după ce au fost parașutați, erau de două zile pe drum și se furișau către Lunca Prutului. Purtau uniforme romînești, rusul de locotenent, romînul de căpitan, fata de soldat, și toți aveau automate nemțești. Romînește știa însă numai locotenentul. Acum, în trei, trebuiau să facă ceea ce ar fi îndeplinit înainte, în mod organizat, douăzeci de inși, căci femeia ce rămăsese în straie țărănești avea o misiune specială în interiorul țării. Iar doi dintre ei mai erau și răniți, încît adeseori fata trebuia transportată în brațe. Misiunea lor era, în măsura în care o mai puteau duce la capăt, să adune informații în spatele frontului germano-romîn, despre trupe, despre spiritul populației, și să se întoarcă apoi, străbătînd linia frontului, la „Divizia Tudor Vladimirescu". Treaba era grea. Ziua adunau date sau stăteau ascunși. Noaptea mergeau spre răsărit. Alimente nu aveau, iar apă destul de puțină, căci anotimpul era secetos. Țăranii cu care intrau în vorbă pe cîmp le dădeau bucuros informații despre unitățile militare germane și romîne din regiune, și le-ar fi dat și de mîncare, dar nu prea aveau la ei. Să intre în sate ar fi fost prea primejdios chiar și noaptea. Nu era recomandabil nici să trimită vreun țăran după alimente, chiar pe bani (aveau la ei destui), căci se putea întoarce cu jandarmii după el. Doar o pățiseră la început cu ciobanul ce-i vînduse. Dar foamea era chinuitoare, setea și mai mult. Poți răbda o zi, două, trei, cinci cînd ești sănătos, dar cu febra pricinuită de răni și de oboseală, cu nervii într-o stare de încordare continuă, trupul se istovește, încît îți vine să te culci pe pămînt și să nu te mai scoli niciodată. Nu astfel de oameni erau însă Obuhov, nici mica felceriță Natașa Belkina, nici vrîncenul Serghei Precul, om blînd la vorbă, bun la inimă, însă necruțător, cînd avea de dus la îndeplinire o sarcină de partid. Vechi ilegalist în P.C.R., fost luptător în Spania, ofițer, încă de la constituire, în „Divizia Tudor Vladimirescu", Serghei Precul nu știa ce-i oboseala, rezista la orice muncă și la orice efort. Cum era singurul teafăr între cei trei, lui îi revenea partea leului din greutăți, dar nu se plîngea niciodată. Figura lui colțuroasă de muncitor nu trăda nemulțumiri de nici un fel. Căra tot armamentul, cîteodată și pe Natașa în brațe, se ducea în cercetare, controlînd harta, identificînd locurile și luînd contactul cu oamenii. Firește, se dădea drept ofițer romîn, pierdut de unitatea sa, care trebuie să fie pe undeva la nord de Iași... De fapt ceea ce spunea era adevărat, căci era ofițer în Divizia Tudor Vladimirescu.

Ziua întreagă stăteau prin desișuri, ori culcați în porumb. Odată s-au ascuns sub niște brazde de fîn, în timp ce în preajma lor pășteau oile fugite dintr-o miriște vecină, pe care se tot străduia să le adune o fată ce le păzea. Fata cînta fără sfîrșit un bocet despre un Ion care a plecat pe front și nu s-a mai întors. Din cînd în cînd cîntecul era întrerupt de hohote de plîns, fata se trîntea cu fața la pămînt și gemea, gemea. Tăcea un timp, apoi relua bocetul. Așa s-a văitat o zi lungă de vară, fugărind cu greu oile ce se întorceau mereu din miriște spre fîneață. De fiecare dată oile treceau gonind peste trupurile celor ascunși în otavă, înfigîndu-le în spinare copitele ascuțite.

Altă dată au dat peste niște țărani cosind. Oamenii i-au ascultat, dar văzîndu-i pe toți înarmați, iar pe doi dintre ei, răniți, s-au dumirit repede de ce este vorba.

— Dumneavoastră puteți spune ce vreți, dar și noi avem dreptul să credem ce știm. Spuneți-ne ce vă trebuie și noi vă aducem din sat orice. Să n-aveți nici o team"

Unul a plecat pe un cal ce-l aveau cu ei și peste vreo trei ceasuri s-a întors cu două pîini mari, cu cîteva kilograme de brînză, cu niște făină de mălai, cu ouă și cu cîteva sticle de vin. Numai după lungi stăruințe au primit ceva bani pentru alimentele aduse. Partizanii s-au informat asupra mișcărilor de trupe, apoi un țăran i-a condus pînă într-un loc, de unde le-a arătat cum să ajungă în Lunca Prutului.

Printre zăvoaie au dat de un om într-o colibă. Il atrăsese lătratul unui cîine. Omul zăcea cu febră mare. Avea tifos și aiura. Greu le-a fost să scoată ceva cu tîlc din aiurarea lui. Natașa i-a pus termometrul, singurul instrument rămas din trusa ei medicală. Omul avea 40°. Peste un timp și-a revenit puțin și i-a îmbiat cu făină de mălai, ca să-și facă mămăligă. El nu putea. N-au primit, căci mai aveau ei. Apoi așa, istovit cum era și tremurînd tot, i-a dus pînă la matca rîului.

— Intoarce-te, bade, și-ți mulțămim, i-a spus Precul, îndesîndu-i niște bani în mînă.

Au înnoptat acolo și s-au mai odihnit, iar a doua zi s-au apucat să facă din curpeni și din hamei legături și funii pentru o plută ce voiau s-o înjghebe din niște sălcii tăiate. Rîul era lat, de vreo optzeci de metri. Toată ziua au răsucit la curmeie, apoi au încheiat pluta, iar Obuhov și Natașa, cu toată muniția și cu alimentele procurate, s-au așezat pe ea. Starea lor fizică fiind foarte proastă, din pricina rănilor infectate, nu puteau să treacă fără primejdie prin apă. Serghei s-a dezbrăcat și, cînd se învăluia ziua cu noaptea, a intrat în apă și a început să tragă pluta încet. Apa era destul de repede și-i mîna mereu la vale, pînă au ajuns la un cot al rîului. Acolo abia s-a simțit greul. Serghei nu mai biruia cu pluta ce i-o lua mereu înainte, vîrtejele îl vînzoleau, și puțin a lipsit să nu piară cu toții. Obuhov s-a dezbrăcat și el repede și, așa rănit, s-a luptat cu valurile, pînă ce au trecut de cotitura și au ajuns vlăguiți pe malul stîng al Prutului. Nici nu le-a mai trebuit de mîncare. Au adormit îndată în niște desișuri de răchită. Natașa gemea încet, cît putea mai încet, ca să nu-i trezească. O dureau cumplit rănile și abia mai putea respira.

. . . .

Precul se apropie de bordei și fu întîmpinat de un bătrînel cam adus de spate, dar vioi la chip și sprinten la trup.

— Pe mine mă cheamă Gheorghieș, zise el privind cu luare-aminte pe noul venit.

Precul spuse un nume cu escu la sfîrșit și explică ce dorește, anume că ar vrea să cumpere niște pepeni pentru unitatea sa.

— Așa, bade Gheorghieș. Cred că am nimerit unde trebuie.

Badea Gheorghe, în spatele căruia se arătase și o bătrînică, pesemne soața sa, îl măsură din ochi pe ofițerul cu grenade la centură și cu automatul atîrnînd la spate. Se uită și la cuțitul înfipt printre grenade. Apoi privi la cele două galoane de aur de pe umărul lui Precul și începu să zîmbească.

— De ce rîzi, bade Gheorghieș? întrebă Precul.

— Nu rîd. Numai mă întreb de ce n-ai două stele în loc de firele acelea de aur...

— Stele? Cum așa?

— Apoi de mine n-are rost să te ascunzi. Ca dumneata mai sînt pe-aici. E plină pădurea de colo!

Moșul arătă către răsărit.

— Spune-mi numai cu ce te putem ajuta.

Dacă văzu cum stau lucrurile, Precul îi spuse că are nevoie mai ales de medicamente și de ceva pîine, căci are doi tovarăși răniți. Aduse apoi de la Natașa o listă cu medicamentele de care avea nevoie și bătrîna lui badea Gheorghieș plecă în sat să facă rost de ele. Veni nu peste mult, aducînd și cîteva sticle de vin și o pîine, căci alte alimente nu găsise.

Natașa își începu activitatea de infirmiera și, desfăcînd pansamentele lui Obuhov, pline de puroi și mirosind urît, îi curăță rănile. Ii puse meșe, ca să adune copturile, și îl pansa la loc. Femeia lui badea Gheorghieș ajuta și ea. Natașa își desfăcu apoi pansamentul ei, scoțînd o groaza de puroi și sînge din răni. Lui badea Gheorghieș îi curgeau tot timpul lacrimi din ochi și i se prelingeau pe mustățile cărunte. Clătina din cap și își schimonosea buzele, să nu izbucnească într-un hohot de plîns.

In aceeași seară porniră spre pădure. Badea Gheorghieș mergea cu o furcă de fier la vreo douăzeci de pași înaintea lor. Pătrunseră între copaci, după ce trecură de niște desișuri. Cineva striga:

— Kto tam? Postoi! (Cine-i acolo? Oprește!)

Dar cel ce stătea de pază recunoscu numaidecît vocea lui badea Gheorghieș.

— **Eto ti, diadia Gheorghieș? Idi, moi drug!**

Bătrînul înaintă singur și vorbi ceva cu pîndarul, apoi din pădure se mai iviră cîțiva inși. Se sfătuiră un timp și la urmă strigară către noii veniți că, de vor să se apropie, atunci să spună, de pildă, cîteva nume de comandanți din „Divizia Tudor Vladimirescu" sau din altă mare unitate militară. Dădură mai multe nume, apoi pe ale lor proprii, Obuhov și Precul. Dintr-o dată izbucniră de cealaltă parte strigăte de bucurie. Se cunoșteau, unii din ei fuseseră parașutați înainte, și acum se adunaseră aici. Erau printre ei și romîni fugiți recent din armata antonesciană.

In sfîrșit, cei trei ajunseseră! Foarte curînd, după ce transmise peste linia frontului prin curieri speciali informațiile culese, Precul se integră în detașamentul de partizani locali.

In regiunea Pitești

25 noi gospodării agricole colective

(Urmare din pag. 1-a)

514 membri și aproape 1.600 hectare pămînt arabil și livezi; în raionul Potcoava — în comunele Mogoșești, Scornisești și Mărgineni — suprafața de teren arabil adusă de cei 400 membri, trece [illegible] 1.100 hectare. In raionul Drăgășani s-au inaugurat 3 gospodării colective — în comunele Urluiasca, Grădinari și Drăgășani — cu 236 membrii și 398 hectare de vii, livezi și teren arabil; în raionul Slatina — 2 gospodării colective (în comunele Prisaca și Doba) cu 110 familii și 334 hectare teren arabil; în raionul Costești — [illegible] gospodării colective (în comunele Negrași, Gliganu și Siliștenl), iar în raioanele Găești, Horezu și Vedea, de asemenea, au fost inaugurate, trei gospodării colective (în comunele Măjureni și Slătioara — satele Milostea și Fomeșești).

In prezent peste 400 familii de țărani muncitori din comunele regiunii Pitești au cereri depuse pentru înființarea altor gospodării colective, în care vor aduce spre a le munci în comun, circa 1.500 de hectare de teren arabil, livezi și vii.

AGRICULTURA NOUĂ

1944 — 23 AUGUST XV — 1959

Nr. 555 pag. 3
21 august 1959

SĂ NU UITĂM!

Am răsfoit nu de mult cîteva publicații apărute în anii negri ai orînduirii burghezo-moșierești. E de ajuns să te apleci doar cîteva ceasuri asupra acestor publicații pentru a simți nevoia de aer, de lumină. Lectura lor îți dă aproape fizic sentimentul apăsător al durerii încercate zeci de ani de-a rîndul de truditorul ogorului sau fabricii, omul care făurea toate bunurile, dar nu se bucura de ele. Cîte jertfe, cîte încordări de a dobori această așezare strîmbă! Vă amintiți de 1907? Iată un ordin semnat de generalul Gigîrtu. E o sinteză a urii animalice împotriva oamenilor din a căror muncă el, moșierul, se îmbuiba. Scria Gigîrtu ofițerilor săi trimiși să stăvilească răscoala. „Mă miră lipsa de energie. Nu ar trebui arestați, ci împușcați asemenea oameni. Nu-mi comunicați numărul prizonierilor făcuți, ci numai pe cel al morților".

Sîntem cu 30 de ani mai tîrziu, în 1937, an de multă trîmbițată prosperitate economică. Un gazetar scria în ziarul „Glasul Bărăganului": „In peregrinările noastre prin județ *(e vorba de județul Ialomița — n.r.)* am avut nenumărate prilejuri nefericite să constatăm CAZURI DE SĂRACIE NEICHIPUITĂ *(sublinierea aparține autorului)* la unii săteni care de multe ori n-au nici mămăligă să mănînce, dar mite celelalte... Chiar primarul comunei Traianu ne povestea acum cîteva zile cazul unei femei nenorocite... care ne mai avînd cu ce-i hrăni *(pe cei 5 copii — n.r.)* s-a dus la primărie și s-a plîns cu lacrimi pe obraji de mizeria neagră în care se zbate cu copilașii ei care de foame au mîncat pînă și lut de la gura sobei".

Intr-un alt ziar, „Dimineața", se află un reportaj despre stațiunea balneară Carmen-Sylva, de pe malul Mării Negre. „Marele cazinou de pe faleză pentru a primi oaspeți. Viața destul de eftină (5.000 de lei o cameră)" — *notează reporterul entuziasmat. Și mai departe:* „Au sosit primii oaspeți de onoare — Dl. Virgil Potircă subsecretar de stat cu familia..."

Vasăzică odiosul moșier doljan cu alți amici nu mai puțin odioși, venise la Carmen-Sylva! Niciodată nu se va ști cîți copii de-ai dijmașilor de pe moșiile lui Potircă răbdau de foame pentru ca „domnul subsecretar de stat" să poată plăti 5.000 de lei pe o cameră și alte zeci și sute de mii de lei la jocurile de noroc cu denumiri franțuzești.

Viața mizeră a țăranului muncitor era completată de un alt flagel al acelor vremuri: neștiința de carte. Recensămîntul populației din 1930 arată că în țara noastră existau peste 4.000.000 de analfabeți.

Mai amănunțit găsim date în „Enciclopedia Romînă" vol. II din 1938. Printre celelalte multe rubricii ale acestei reviste este una intitulată: „Culturală". E o glumă sinistră. Iată ce stă scris la rubrica „Culturală". „Județul Vlașca, 62 la sută neștiutori de carte din care femei 81 la sută; Județul Brăila (în afară de oraș și lucrătorii portului) 69 la sută neștiutori de carte; Județul Teleorman 56 la sută neștiutori de carte". *Și așa mai departe, cifrele din această rubrică „culturală" îți dau imaginea întunericului ce domnea peste țară.*

Iată acum o altă știre. O citești și prevezi sfîrșitul durerii și-al umilinței. A apărut în 1944 cu puțin înainte de 23 August în ziarul „Romînia Liberă" „(Țăranii) au început lupta împotriva regimului de teroare care le-a răpit totul".

Conduși de partid, muncitorii și țăranii au răsturnat acum 15 ani acea orînduire care l-a făcut pe răsculatul din 1907, Ștefan Furtună, să spună ofițerului anchetator: „...pentru noi țăranii cînd avem dreptate nu stă scris în pravilă și cînd stă scris în pravilă n-avem dreptate".

T. O.

UN NOU LOT DE TRACTOARE

Pînă acum 15 ani, în agricultura Romîniei — „țară eminamente agricolă" cum o numeau „experții" regimului burghezo-moșieresc — predominau uneltele înapoiate și rudimentare. Azi industria noastră socialistă dă anual agriculturii mii de tractoare și mașini agricole. Mai mult chiar, tractoarele romînești au ajuns să fie mult apreciate și pe piața externă. In fotografie: un nou lot de tractoare fabricate de uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin.

AGRICULTURII NOASTRE — mașini multe și de bună calitate

Nu există om cinstit în țara noastră, care să nu se bucure din toată inima la veștile că harnicii lucrători ai ogoarelor smulg pămîntului roade tot mai bogate, contribuind prin aceasta la întărirea și dezvoltarea economiei naționale.

Spre deosebire de trecut, cînd în agricultura țării noastre lucrau numai 4.850 de tractoare convenționale de 15 C.P. importate, cînd producția țării se rezuma numai la cîteva sortimente de mașini simple, în anii puterii populare agricultura a fost înzestrată (pînă la sfîrșitul anului 1958) cu circa 45.000 tractoare convenționale de 15 C.P., cu 30.000 pluguri de tractor, 15.650 semănători mecanice pentru cereale, 14.450 cultivatoare mecanice, 6.200 secerători-legători, 9.900 combine și autocombine de păioase, 15.500 batoze etc.

Uzinele specializate în producția mașinilor, utilajelor și uneltelor agricole: uzina de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, „Semănătoarea" și „Vasile Roaită" din București, „Tehnometal" din Timișoara, „Bocșa-Romînă", „Magheru-Topleț", „7 Noiembrie" din Craiova și altele, vin an de an în sprijinul agriculturii prin numărul sporit de mașini și prin calitatea tot mai bună a acestora. In ultimii ani au fost asimilate și introduse în fabricație de serie peste 32 sortimente noi de mașini și utilaje agricole: tractoare K.D.P., UTOS-2, UTOS-26, UTOS-27, cultivatoare purtate în spatele și în fața tractorului, pluguri reversibile ușoare și pluguri purtate pe tractor, semănători de porumb cu patru rînduri pentru tractor, semănători de cereale, sape rotative, cositori, mașini de recoltat porumb, batoze de porumb de mare capacitate, combine de însilozare tractate, agregate pentru tratarea semințelor pe cale uscată și umedă, selectoare de mare capacitate, mașini de combătut dăunători, presa de paie tractată de mare densitate, mori universale cu ciocane, mașini de împrăștiat îngrășăminte organice tip remorcă și altele.

Inzestrarea agriculturii cu tot mai multe și mai bune mașini și utilaje agricole, a permis oamenilor muncii de pe ogoare să execute an de an un tot mai mare volum de lucrări mecanizate, ceea ce a dus la obținerea unor recolte bogate și la ușurarea muncii acestora. Bunăoară, dacă în 1955 din cele 18 operațiuni agrotehnice principale ale culturii păioaselor erau mecanizate numai șase, în prezent numărul acestora a ajuns la 15, și dacă la cultura porumbului din cele 17 operațiuni agrotehnice principale erau mecanizate în 1956 numai cinci, astăzi sînt mecanizate 15.

Prin măsurile luate de partid și guvern și prin munca entuziastă a clasei muncitoare, agricultura țării noastre primește un tot mai mare sprijin, devenind o agricultură înaintată. Uzinele constructoare de mașini și utilaje agricole, (cu ce-au livrat pînă acum) vor înzestra gospodăriile de stat și S.M.T.-urile pînă la sfîrșitul acestui an, cu încă 6.100 tractoare, 4.700 combine, 6.200 semănători și alte mașini. Ele vor fabrica peste plan mașini și utilaje agricole a căror valoarea va trece de 30 milioane lei. Se va continua dezvoltarea fabricației de mașini agricole pentru mecanizarea lucrărilor la păioase și porumb.

Un mare accent se va pune pe însușirea fabricației mașinilor necesare în legumicultură, pomicultură, viticultură etc.

Rod al eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, al politicii partidului, al muncii milioanelor de oameni, succesele de pînă acum în înzestrarea agriculturii cu tot mai multe și mai bune mașini și utilaje agricole, constituie un puternic imbold pe drumul înfloririi scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă.

Știința și învățămîntul în slujba agriculturii

Prof. N ZAMFIRESCU
rector al Institutului Agronomic „N. Bălcescu"-București

In ultimii 15 ani știința și învățămîntul agricol au luat o considerabilă dezvoltare în țara noastră devenind un sprijin efectiv pentru agricultură.

Datorită măsurilor luate de partid și guvern, în anii puterii populare au luat ființă noi institute de cercetări (pe lîngă cele existente) menite să rezolve multiplele probleme izvorite din nevoile producției. Astfel, au fost create: Institutul pentru cultura porumbului (I.C.C.P.), Institutul hortiviticol (I.C.H.V.), Institutul pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii (I.C.M.E.A.), Centrul experimental pentru îngrășăminte bacteriene și altele. Totodată, s-a lărgit mult baza materială pentru activitatea științifică, s-a mărit numărul stațiunilor experimentale a crescut simțitor numărul cercetătorilor.

Prin eforturile făcute oamenii de știință au obținut realizări importante care au contribuit în mare măsură la sporirea producției vegetale și animale. Au fost create soiuri valoroase de grîu, porumb, ovăz, orz, sfeclă de zahăr cînepă etc. S-a stabilit agrotehnica cea mai bună pentru principalele culturi inclusiv pentru pomi și viță de vie în domeniul zootehniei a fost îmbunătățită tehnica însămînțărilor artificiale, s-a determinat valoarea nutritivă a diferitelor nutrețuri etc. Rezultate bune au fost dobîndite și în combaterea brucelozei și a altor boli dăunătoare animalelor.

Merită subliniată activitatea foarte intensă pe care o desfășoară tînărul nostru Institut pentru cultura porumbului, care în timp foarte scurt a reușit să dea producției cantități însemnate de sămînță de porumb dublu hibridă, stabilind și tehnica cea mai potrivită a culturii porumbului în țara noastră. La același institut au fost atacate cu curaj și o serie de probleme legate de cultura grîului.

Prin activitatea oamenilor de știință care lucrează în diferite institute de cercetări și de învățămînt agronomic, se pun mereu la dispoziția agriculturii soluții menite să ridice continuu producția. Este de la sine înțeles însă că folosirea cu succes a tehnicii noi și a rezultatelor științifice cere cadre de specialiști cu o temeinică pregătire. Aici intervine școala. De aceea partidul și guvernul au acordat și acordă o deosebită atenție învățămîntului agronomic de toate gradele.

Prin reforma învățămîntului din anul 1948 s-a schimbat radical atît conținutul învățămîntului cît și structura sa organizatorică pentru a corespunde cît mai bine necesităților construirii socialismului în țara noastră. Au luat ființă școli profesionale pentru pregătirea muncitorilor calificați, școli medii tehnice pentru instruirea tehnicienilor și institute de învățămînt superior agricol în care se pregătesc cadre de conducere. Avem astăzi 5 institute de învățămînt superior agronomic în care învață aproape 7.000 studenți, față de 4 facultăți cîte existau în timpul regimului burghezo-moșieresc, cu numai circa 400 de studenți. De asemenea numărul școlilor medii tehnice a crescut simțitor, iar al școlilor profesionale trece în prezent de 170.

Datorită grijii permanente dovedită de regimul nostru democrat-popular, institutele și școlile de învățămînt agricol posedă astăzi o bază materială temeinică: laboratoare bine dotate, gospodării didactice, cîmpuri de experiențe etc. Acest fapt face posibilă o bună pregătire a absolvenților din punct de vedere teoretic și practic, ceea ce se răsfrînge pozitiv în activitatea lor din producție.

Dacă facem o comparație între prezent și trecut, putem afirma că școala de astăzi slujește intereselor poporului că ea ajută efectiv producția, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Recoltele mari obținute în ultimii ani de numeroase gospodării agricole de stat și colective vorbesc destul de limpede despre rolul școlii în sporirea producției agricole.

Avîntul însemnat pe care l-au luat cercetarea științifică și învățămîntul agricol în anii puterii populare constituie o chezășie sigură pentru înflorirea continuă a agriculturii țării noastre.

PĂMÎNTUL ESTE AL CELOR CE-L MUNCESC

In statul nostru, Racovița, raionul Balș, regiunea Craiova, frații Florescu au stăpînit sute și sute de hectare, în timp ce majoritatea țăranilor muncitori nu aveau după ce bea apă.

23 August 1944 a deschis și țăranilor muncitori din satul Racovița calea spre viața nouă, lipsită de exploatare. Găsește ecou și azi în inimile noastre lozinca: „Pămîntul este al celor ce-l muncesc", lozincă sub care partidul comunist a chemat pe țărani la luptă. Ajutați de muncitori, țăranii au intrat în stăpînirea pămînturilor moșierești, pe calea confiscării acestora și apoi a legii reformei agrare din 1945. In satul nostru, bunăoară, mulți țărani muncitori au primit cîte un lot de 5 pogoane, iar alții în completare pînă la 5 pogoane. Așadar, visul de veacuri al țărănimii pentru care s-a vărsat atîta sînge, s-a împlinit în mai puțin de un an de la 23 August 1944, cînd poporul nostru a pornit pe adevăratul său drum. Ne aducem aminte cu recunoștință despre ajutorul frățesc pe care l-am primit de la marele popor sovietic, a cărui glorioasă armată a eliberat patria noastră de sub jugul fascist. Așa a răsărit pentru noi soarele libertății de care ne bucurăm din plin.

Astăzi, stăpîni pe pămînturile pe care le muncim, în gospodăria colectivă, sîntem mîndri că an de an obținem recolte bogate, sporim averea obștească și realizăm venituri cum n-am cunoscut în trecut. In vara acestui an, am obținut 1.660 kg grîu la hectar. Zilele trecute, la împărțirea avansului de 40 la sută, colectiviștii au primit la fiecare zi-muncă cîte 4,200 kg grîu și alte produse, precum și cîte 5 lei. Marin Pistolea, de pildă, a primit drept avans 1.310 kg grîu, 1.560 lei și alte produse, Stancu Marin — 1.004 kg grîu, 1.495 lei și însemnate cantități de alte produse, iar ca ei au primit toți colectiviștii harnici.

Cu prilejul celei de a XV-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, ca membrii ai gospodăriei colective „Oțelul Roșu" din satul Racovița, — liberi și stăpîni pe pămîntul pe care îl muncim — îndreptăm gîndurile noastre de mulțumire și recunoștință către partidul și guvernul nostru, care ne călăuzește cu grijă părintească pe drumul luminos al lui 23 August 1944.

ANDREI ȘTEFANICA
TRAIAN BURDUCEANU
PETRE RĂDOI
colectiviști din satul Racovița, raionul Balș

TOT SATUL ÎN GOSPODĂRIE

Intr-o dimineață limpede de vară, am apucat drumul la Satul Nou. Mă ispitiseră cuvintele unui tovarăș de la secția agricolă a sfatului popular regional Stalin: „Acolo toți țăranii — romîni și maghiari — sînt membrii gospodăriei colective".

Cum am ieșit din Hălchiu, unde mă lăsase autobuzul I.R.T.A. am dat de tarina colectiviștilor din Satul Nou, care se întinde pînă la poalele pădurii. In stînga și în dreapta șoselei, numai lanuri frumoase, iar aproape de sat se vedea o tînără plantație.

M-am gîndit atunci mai puțin la frumusețea locurilor din Țara Bîrsei, și mai mult la semnificația faptului că „toți țăranii — romîni și maghiari — sînt membrii gospodăriei colective".

Ce i-a unit, ce le călăuzește pașii, ce gînduri nutresc țăranii romîni și maghiari din Satul Nou? I-a unit setea de o viață cît mai îmbelșugată, le călăuzește pașii aceeași învățătură — învățătura partidului, iar gîndurile pe care ei le nutresc sînt gîndurile tuturor oamenilor cinstiți care urăsc vrajba între frați.

Nu m-am mirat, așadar, cînd am aflat că Laslo Iuliu și Schiopu Ion, cot la cot, au fost cei mai destoinici agitatori pentru înființarea gospodăriei colective din Satul Nou; nu m-am mirat nici că Elena Ion Schiopu și Margareta Iulia Laslo muncesc nedespărțite în brigada de cîmp, și că sînt cele mai bune prietene. Prieteni și tovarăși de luptă și muncă sînt bărbații lor — prietene și tovarășe sînt și ele, cum de altfel sînt toate celelalte colectiviste din sat.

Mîndria că gospodăria colectivă din Satul Nou are o frumoasă avere obștească (sute de oi, vaci, porci, păsări, construcții; fond de bază de peste 1.200.000 lei) este deopotrivă și mîndria colectiviștilor romîni și a colectiviștilor maghiari.

Tovarășul Pal Iuliu, președintele gospodăriei colective, este la fel de ascultat și prețuit și de colectiviștii romîni și de cei maghiari. Toți spun aceleași cuvinte: „Președintele nostru", „gospodăria noastră". Flăcăii și fetele din gospodărie învîrtesc, în zile de sărbătoare și la nunți, aceleași hore și dansuri, iar la muncă nu se deosebesc ca hărnicie, ca rîvnă, pentru a obține recolte bogate.

Nu se poate tăgădui că satul acesta din Țara Bîrsei, a devenit mai frumos în anii în care toți țăranii muncitori romîni și maghiari sînt membrii aceleiași gospodării colective și că aceleași năzuințe de viitor îi însuflețesc pe toți, deopotrivă.

Este, în toate aceste lucruri, un sîmbure din măreția vieții noi pe care o trăiește întregul nostru popor muncitor, condus de partid.

S. RADU

In primele rînduri ale luptei pentru organizarea producției agricole

Partidul și guvernul au pus în fața stațiunilor de mașini și tractoare sarcina de mare răspundere, de a fi organizatori ai producției în unitățile cooperatist-socialiste, pîrghii puternice în transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră.

Stațiunea de mașini și tractoare Hărman s-a străduit și se străduiește să-și îndeplinească aceste importante sarcini. Ea execută în cadrul gospodăriilor agricole colective un volum de peste 30 feluri de lucrări agricole mecanizate. Procesul de mecanizare a crescut pînă la 70 la sută, iar în unele gospodării ca: Hărman, Sînpetru, Hălchiu, Codlea, Ghimbav, mecanizarea lucrărilor se ridică pînă la 85 la sută.

Munca stațiunii noastre a fost hotărîtoare în realizarea producțiilor superioare în gospodăriile colective. Acest lucru este mai evident la grupa cerealelor, unde lucrările sînt executate mecanizat în proporție de peste 96 la sută. Singura lucrare ce se mai execută manual este plivitul. In viitor prin înființarea în stațiune a brigăzii fitosanitare, și plivitul se va executa mecanic cu ierbicide.

In urma sprijinului acordat de către S.M.T.-ul nostru, cele 18 gospodării colective deservite, au obținut în anul 1958, în medie la grîu de toamnă 2.140 kg la ha, la orz de toamnă 2.030 kg, la cartofi 18.424 kg și la sfeclă de zahăr 18.090 kg la ha.

Gospodăria colectivă „11 Iunie"-Hălchiu, bunăoară, a obținut în anul trecut, la grîu o producție medie de 2.325 kg la ha, la cartofi 20.100 kg și la sfeclă de zahăr 24.320 kg la ha. In anul 1959 gospodăria a recoltat de pe 120 de ha orz de toamnă peste 3.200 kg la ha, iar de pe o suprafață de 19 ha a obținut cîte 4.172 kg la ha. La grîu de pe 269 ha a realizat peste 3.000 kg la ha. Producții mari de cereale s-au obținut în anul acesta la toate gospodăriile colective. Colectiviștii din Săcele, de pildă, au realizat 3.000 kg grîu la ha, cei din Hărman 3.002 kg la ha.

Sporul de producție față de sectorul individual, obținut în anul 1958 de gospodăriile colective cu ajutorul S.M.T.-ului Hărman reprezintă în bani circa 4.685.000 lei.

Prin executarea celor peste 30 feluri de lucrări agricole mecanizate, stațiunea de mașini și tractoare Hărman a adus gospodăriilor colective economii însemnate de muncă. Astfel, în anul 1958 — comparativ cu tracțiunea hipo — s-au economisit peste 262.342 zile-om, ceea ce înseamnă o reducere de 23 la sută față de munca nemecanizată.

Datorită creșterii continue a forței energetice în S.M.T., gospodăriile colective au scăzut simțitor parcul de animale de muncă și în special al cailor, accelerînd creșterea animalelor de producție. Gospodăria colectivă din Hălchiu posedă 30 taurine, din care 11 vaci, peste 70 porcine și peste 115 ovine la 100 ha. Producția de lapte obținută pe cap de vacă furajată a fost în 1958 de 2.189 litri în medie pe toate gospodăriile colective. La obținerea acestor producții a contribuit din plin S.M.T.-ul nostru prin lucrările făcute pentru asigurarea bazei furajere cum ar fi: distrugerea mușuroaielor de pe pășuni și fînețe, recoltatul lucernei și trifoiului, tocatul pentru însilozare a unor mai mari cantități de furaje (aproape 13.000 tone în acest an) etc.

Cu sprijinul S.M.T.-ului, veniturile în cadrul gospodăriilor colective au crescut în 1958 față de 1957, cu 36,3 la sută, iar veniturile la 100 de ha teren, au crescut cu 22,5 la sută în 1958 față de 1957. In anul 1958, averea obștească a gospodăriilor colective deservite de S.M.T.-ul nostru a crescut în mod simțitor față de anii anteriori, atingînd cifra de 36.226.231 lei, ceea ce revenea cîte 276.918 lei la 100 de ha teren. Obținînd asemenea venituri bănești, gospodăriile au avut posibilitatea să realizeze peste 75 la sută din investiții din venituri proprii, iar pe de altă parte să repartizeze colectiviștilor la fiecare zi-muncă în 1958, produse și bani în valoare de 33—37 lei, față de 28 lei cît a fost în 1957.

Ca sarcini de viitor, S.M.T.-ul nostru și-a propus să sprijine în mod și mai hotărît unitățile agricole socialist-cooperatiste în vederea întăririi și consolidării lor economico-organizatorice.

Ing. **GRIGORE CALCII**
agronom șef la S.M.T. Hărman, regiunea Stalin

Turma de oi a gospodăriei colective

Și sectorul creșterii animalelor cunoaște în anii regimului democrat-popular realizări de seamă. In numeroase unități agricole socialiste au fost create puternice sectoare zootehnice care numără mii de animale. In ultimii ani, gospodăria agricolă colectivă din comuna Topraisar, regiunea Constanța, de pildă, și-a mărit și ameliorat simțitor efectivele de animale. In fotografie: o parte din turma de oi a gospodăriei.

MEREU ÎN CREȘTERE...

Pămînturile dintre Dunăre și brațul Borcea au fost socotite sub regimul burghezo-moșieresc, pămînturi vitrege, pe care nu pot crește decît trestie, păpuriș, rogoz. Regimul de democrație populară a dat o puternică desmințire acestor false păreri. In 1949, cînd a luat ființă gospodăria noastră de stat nu poseda decît 2.640 de ha. Dar, an de an, muncitorii au luptat cu îndîrjire, cu eroism — ca să redea agriculturii noi și noi terenuri, să le transforme în grădini înfloritoare. Ei au ars trestiile din baltă pe mii de hectare, au desțelenit terenul și au însămînțat. Pe o lungime de 40 km. am înălțat un dig puternic care ferește pentru totdeauna ogoarele de revărsarea apelor Borcei. In felul acesta, suprafața gospodăriei a crescut mereu: 1953 — 5.653 ha; 1956 — 6.521 ha; 1959 — 6.893 ha.

Cine are prilejul să străbată azi secțiile gospodăriei noastre își dă seama cu ușurință cît de mult a crescut în acești zece ani și gradul de mecanizare a lucrărilor. Avem în gospodărie 90 de tractoare, 36 de semănători de cereale, 26 de semănători de porumb, 53 de combine, 80 de pluguri, 23 de remorci basculante, 15 aspersoare, 14 autocamioane și un mare număr de alte mașini agricole.

Sînt pe deplin încredințat că cine a avut prilejul să străbată acum 10 ani secțiile Pietroiu, Gîldău, Jegălia sau Șocariciu azi nu le-ar mai recunoaște. S-a construit mult. Ce să enumăr mai întîi? Atelierul mecanic, uzinele electrice, cele 7 saivane pentru oi, cele 8 maternități pentru scroafe, grupurile sociale colective, apartamentele pentru familiști, cantinele?

Pe întinse locuri unde cu 10 ani în urmă nopțile păreau de catran, se văd azi pe zeci de kilometri luminile electrice.

In primăvara acestui an pe mai bine de 2000 de ha din gospodăria noastră a fost iarăși un imens șantier. Am amenajat pentru irigat 1.700 de ha pe care am însămînțat orez și 350 de ha pe care cultivăm sfeclă de zahăr și porumb. In toamnă, vom amenaja încă 350 de ha.

Și în acest an, de pe pămînturile odinioară acoperite cu mlaștini, noi trimitem oamenilor muncii mii de tone de produse, depășind planurile de producție. De pe 2.134 ha cu grîu, de pildă, am obținut în medie 2.540 kg la hectar, iar pe cele 507 de ha cultivate cu sfeclă de zahăr, vom scoate cel puțin 28.000 de kg la hectar — așa cum ne confirmă primele suprafețe recoltate.

Ne mîndrim și cu realizările dobîndite în sectorul zootehnic. Producția obținută de la cele 105 vaci, 1.700 de porci, 19.800 de oi și 18.000 de păsări, este bună iar prețul de cost al produselor a fost scăzut. Ca urmare a reducerii prețului de cost, gospodăria a realizat 2.500.000 lei, adică jumătate din beneficiile anuale planificate.

Pilda gospodăriei de stat în organizarea muncii, mecanizarea lucrărilor pe scară largă, introducerea în producție a cuceririlor științei agrozootehnice, a constituit o adevărată școală pentru țăranii muncitori din comunele învecinate, Gîldău, Pietroiu sau Șocariciu. Ei s-au unit în puternice gospodării colective, muncesc rodnic, obțin producții bogate. Gospodăria noastră îi ajută întotdeauna la nevoie cu semințe bune de grîu și porumb, cu combine și cositori la recoltat, purcei de rasă.

Insuflețit în muncă de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.M.R. din 13-14 iulie 1959, colectivul gospodăriei noastre a hotărît să obțină pînă la sfîrșitul anului economii peste plan în valoare de 1.500.000 lei. Pînă acum, el a și realizat circa 400.000 lei.

Căci dorința noastră este de a trimite oamenilor muncii cantități cît mai mari de produse agricole și cît mai ieftine.

DUMITRU GH. DUMITRU
directorul gospodăriei agricole de stat Pietroiu, regiunea Constanța

In vizită la prieteni

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii în colaborare cu A.R.L.U.S. şi O.N.T. Carpaţi a organizat începînd cu luna august, excursii în U.R.S.S. a unor grupe mari de ţărani colectivişti, ingineri, tehnicieni şi lucrători din agricultură. In lunile august-septembrie peste 1.000 oameni ai muncii din agricultură se vor adăuga acelora care au avut fericitul prilej de a vizita Uniunea Sovietică.

Aceste vizite au loc în preajma celei mai mari sărbători naţionale a poporului nostru, sărbătoarea eliberării ţării de sub jugul fascist. Ele au o importanţă politică deosebită pentru educarea şi creşterea nivelului cultural şi tehnic al vizitatorilor, prin cunoaşterea la faţa locului a măreţelor realizări ale poporului care construieşte cu succes comunismul în patria sa.

Prima serie compusă din 358 excursionişti a vizitat Uniunea Sovietică între 31 iulie şi 12 august a.c.

Obiectivele vizitate au îmbrăţişat în ansamblu realizările economiei U.R.S.S., în mod deosebit fiind urmărite realizările şi experienţa înaintată a Uniunii Sovietice în domeniul agriculturii.

In sunetele fanfarei şi uralele celor veniţi să ne întîmpine, am simţit din primele clipe cînd am păşit pe teritoriul Uniunii Sovietice căldura şi dragostea nutrită de acest mare popor pentru prietenii săi. Pe bună dreptate a fost dat numele acestui tren de excursionişti „Trenul prieteniei". Aceeaşi căldură şi dragoste prietenească ne-au întîmpinat peste tot de la începutul vizitei noastre şi pînă la sfîrşitul ei.

Atmosfera de sinceră prietenie cu care am fost primiţi a creat un climat deosebit de favorabil pentru urmărirea şi cunoaşterea realizărilor oamenilor sovietici, pentru a învăţa din bogata lor experienţă.

Majoritatea excursioniştilor fiind colectivişti, am vizitat pe grupe cinci colhozuri, din raionul Viniţa, regiunea Viniţa. Cu acest prilej colectiviştii noştri s-au putut convinge de puterea economică a colhozurilor, de bunăstarea colhoznicilor, de metodele înaintate aplicate la cultura plantelor şi în creşterea animalelor. Cu mult interes îşi notau membrii delegaţiei în carnete cuvintele preşedinţilor de colhoz care, în cluburile colhozurilor — adevărate săli de spectacol — au făcut scurte prezentări cu privire la activitatea colhozurilor pe care le conduc şi a dezvoltării lor viitoare.

Om înalt şi spătos, cu o privire ageră şi senină, cu părul albit de vreme şi cu o voce caldă, Piotr Nazarovici Cuşmir, de 35 de ani preşedinte al colhozului „Stalin" din raionul Viniţa, ne-a vorbit despre succesele obţinute de colhoz. In anul 1958 colhozul a dobîndit producţii medii de 2.300 kg grîu la ha de pe 450 ha, 3.100 kg porumb, 28.000—30.000 kg sfeclă de zahăr la ha etc. Preşedintele ne-a arătat că colhozul are 276 de vaci cu lapte, revenind 15 vaci la 100 de ha teren, 75 porci la 100 ha teren; sectorul zootehnic al colhozului cuprinde de asemenea 133 de scroafe mame, aproape 6.000 de păsări, 1.000 de iepuri de casă etc. Producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost în anul 1958 de 3000 litri.

„Averea obştească a colhozului se cifrează la 25 milioane de ruble. Inzestrarea tehnică a colhozului nostru, hărnicia şi priceperea colhoznicilor, sînt o chezăşie sigură — spunea Piotr Nazarovici Cuşmir — că vom realiza sarcinile ce ne revin din planul septenal în cinci ani, aşa cum ne-am luat angajamentul".

Lucruri deosebit de interesante am aflat şi la celelalte colhozuri vizitate, ca de exemplu, la colhozul „Kirov"

OLIVER SABAU
director în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

unde la 100 ha. teren există 37 tauri, din care 16 vaci, 83 porci etc. In afară de faptul că acest colhoz acordă o deosebită atenţie dezvoltării creşterii animalelor, asigurării lor cu nutreţuri necesare, o preocupare de căpetenie o constituie continua înzestrare tehnică a colhozului cu cele mai noi şi moderne maşini. Astfel colhozul are 14 tractoare, 14 combine pentru cereale păioase, 3 combine pentru porumb, 2 combine pentru sfeclă, 19 camioane etc.

Vizitarea colhozurilor a prilejuit un minunat schimb de experienţă, a prilejuit cunoaşterea la faţa locului de către colectivişti a multora din cele citite, auzite, dar încă nevăzute. In special, membrii delegaţiei noastre au fost impresionaţi de numărul mare de vite la 100 ha., de producţiile obţinute, de nivelul de mecanizare şi organizare a muncii, de igiena păstrată în ferme, de calitatea animalelor văzute. Au fost de asemenea impresionaţi de dragostea şi devotamentul exprimat de colhoznici pentru colhozurile din care fac parte, pentru statul sovietic.

Mesele tovărăşeşti din colhozurile vizitate, exprimînd bogăţia şi bunăstarea colhoznicilor, sentimentele de prietenie şi dragostea reciprocă manifestată cu aceste ocazii, au prilejuit închegarea şi mai strînsă a trainicelor legături ce există între poporul sovietic şi poporul nostru.

Vizitarea în oraşul Kiev a pavilioanelor agriculturii din cadrul „Expoziţiei realizărilor economiei Ucrainei" a oferit turiştilor posibilitatea să cunoască mai îndeaproape realizările uriaşe ale agriculturii sovietice, realizările şi perspectivele ei. Deosebit de interesante au fost exponatele naturale din sectorul creşterii animalelor.

Obiectivul principal al vizitei în Uniunea Sovietică al grupului de turişti l-a constituit „Expoziţia realizărilor economiei naţionale a U.R.S.S." de la Moscova, expoziţie care pe bună dreptate poate fi considerată o înaltă universitate a experienţei înaintate în toate domeniile. Dat fiind domeniul de activitate al turiştilor, atenţia mai mare a fost acordată vizitării pavilioanelor cu caracter agricol, acestea fiind în număr de 22.

Expoziţia de la Moscova demonstrează măreţele succese obţinute în toate ramurile economiei de către Uniunea Sovietică, exponatele fiind o mărturie vie a drumului victorios al U.R.S.S. în întrecerea paşnică cu ţările capitaliste.

Turiştii au urmărit cu deosebit interes cele expuse şi explicaţiile date de ghizi în pavilioanele „Agricultură" „Cereale", „Porumb" şi pavilioanele republicilor unionale, toate exprimînd nu numai realizările ci şi metodele folosite pentru obţinerea acestor realizări. Vizitînd expoziţia, turiştii au putut totodată urmări ce va aduce septenatul oamenilor sovietici.

Intr-una din după amiezele petrecute în cadrul expoziţiei a fost organizată în sala de festivităţi a acesteia o interesantă întîlnire cu fruntaşi ai agriculturii sovietice.

In faţa noastră a apărut un om modest, cu glasul domol, bine cunoscut colectiviştilor din presă, şi din broşurile citite. Era savantul colhoznic T. S. Malţev, Erou al Muncii Socialiste, preşedintele colhozului „Zaveti Lenina" din regiunea Kurgan, care ne-a împărtăşit din experienţa sa în domeniul asigurării şi creşterii continue a producţiei agricole în colhozul pe care îl conduce şi în alte colhozuri care au condiţii asemănătoare colhozului în care lucrează. El a accentuat în mod deosebit asupra importanţei covîrşitoare pe care o are aplicarea diferenţiată a agrotehnicii, în raport cu condiţiile specifice de climă şi sol în care lucrăm.

Pe lîngă preţioasele învăţăminte legate de agricultură culese în diferitele ocazii, trebuie menţionate şi vizitele care au prilejuit cunoaşterea oraşului Viniţa, a Kievului şi a minunatei Moscova, vizitarea unor monumente istorice, muzee, instituţii de cultură, parcuri etc. Organizaţiile sovietice au făcut totul pentru ca programul nostru să se desfăşoare în cele mai bune condiţii.

Cu tot timpul scurt, turiştii au reuşit să cunoască şi să aprecieze minunatele calităţi ale omului sovietic văzut la el acasă, ale colhoznicului, ale tineretului sovietic care participă cu entuziasm şi energie la construcţia comunistă în U.R.S.S.

Interesul manifestat de colectiviştii care au făcut parte din delegaţie pentru a cunoaşte cît mai mult, a învăţa cît mai multe din bogata şi înaintata experienţă sovietică, în special în domeniul transformării socialiste a satului, discuţiile aprinse oferite de multiple ocazii, dorinţa lor fierbinte de a transpune în viaţă o dată cu întoarcerea în ţară din cele învăţate şi văzute, demonstrează că organizarea unor asemenea excursii în grupe mari constituie o bună şcoală pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

Grupul de colectivişti în faţa intrării principale a Expoziţiei realizărilor economiei naţionale a U.R.S.S. — Moscova

N. S. Hruşciov:

Apropiatul schimb de vizite va contribui la destinderea încordării internaţionale

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 august N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a adresat primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, un mesaj de răspuns la mesajul acestuia din 8 august a.c., în legătură cu apropiatul schimb de vizite dintre conducătorii guvernelor U.R.S.S. şi S.U.A.

Sînt convins, a scris J. NEHRU lui N. S. Hruşciov, **că acesta este un eveniment deosebit de important pentru pacea în lumea întreagă şi sper cu sinceritate că el va duce la destinderea încordării, va contribui la organizarea viitoarelor tratative la nivel înalt şi la încheierea de acorduri.**

In mesajul de răspuns al lui N. S. HRUŞCIOV se spune printre altele:

Sînt convins, ca şi dv., că apropiatul schimb de vizite dintre preşedintele Eisenhower şi mine va avea o însemnătate pozitivă şi că el va contribui la destinderea încordării internaţionale şi la realizarea acordurilor necesare. Spre acest scop tinde guvernul sovietic şi întregul nostru popor, subliniază N. S. Hruşciov.

Dăm o înaltă preţuire înţelegerii juste de care aţi dat dovadă în aprecierea politicii noastre şi eforturilor pe care le întreprindeţi în interesele destinderii încordării internaţionale şi îmbunătăţirii relaţiilor dintre state, scrie în încheiere N. S. Hruşciov.

Presa indiană despre întîlnirile Hruşciov-Eisenhower

DELHI 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Toate ziarele centrale din 19 august publică la locuri de seamă şi sub titluri mari ştiri privitoare la schimbul de mesaje între primul ministru al Indiei, J. Nehru, şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov. Ziarele subliniază în titluri că J. Nehru salută schimbul de vizite. Ziarele relevă de asemenea că atît J. Nehru, cît şi N. S. Hruşciov îşi exprimă speranţa că acest eveniment va contribui la slăbirea încordării.

Totodată ziarele informează că primul ministru J. Nehru a adresat ambasadorului Indiei în S.U.A. o telegramă în care îi solicită să transmită preşedintelui Eisenhower adînca lui satisfacţie în legătură cu schimbul de vizite între N. S. Hruşciov şi D. Eisenhower, şi felicitările lui cu prilejul acestui pas important care, după cum arată Nehru, **„probabil că va duce la o importantă slăbire a încordării internaţionale şi va aduce o contribuţie la cauza păcii în lumea întreagă"**.

In mesajul său de răspuns adresat primului ministru al Indiei, pe care îl publică ziarele, preşedintele S.U.A., D. Eisenhower, scrie printre altele: **„Sper că aceste vizite vor contribui la o mai bună înţelegere între Statele Unite şi Uniunea Sovietică şi slăbind încordarea vor contribui la cauza păcii"**.

Larg curent în opinia publică americană în favoarea tratativelor

• Majoritatea senatorilor întîmpină cu satisfacţie apropiatul schimb de vizite • Numeroase oraşe îşi exprimă dorinţa de a-l primi pe N. S. Hruşciov.

NEW YORK 19 (Agerpres). — Referindu-se la viitorul schimb de vizite dintre primul ministru sovietic N. S. Hruşciov şi preşedintele S.U.A., Eisenhower, agenţia Associated Press arată că **„cu excepţia cîtorva păreri contrarii, majoritatea senatorilor au primit cu satisfacţie această hotărîre"**.

După cum relatează agenţia citată, într-o convorbire dintre senatorii Humphrey (democrat), Scott (republican) şi Clark (democrat), transmisă de postul de televiziune Pennsylvania, cei trei interlocutori **„au fost de acord că acest schimb de vizite este un lucru favorabil"**.

Senatorul Scott a declarat cu acest prilej că schimburile de păreri la cel mai înalt nivel reprezintă „un anumit proces de dezgheţ în relaţiile americano-sovietice".

Intr-un alt interviu televizat senatorul republican Morton a afirmat că **„din asemenea întîlniri sînt mai multe de cîştigat decît de pierdut"**.

Aceste declaraţii oglindesc largul curent de opinie manifestat în Statele Unite în favoarea viitoarelor întrevederi dintre Hruşciov şi Eisenhower.

In presa americană apar numeroase relatări în acest sens. Ziarul „New York Herald Tribune" semnala recent de exemplu **„nenumăratele scrisori adresate senatorilor care reflectă acţiunea fără precedent întreprinsă de oraşele mici din S.U.A. pentru a obţine să fie vizitate de premierul sovietic N. S. Hruşciov. Din Noua Anglie pînă în Alabama, din Texas pînă în California**, scrie ziarul, **Camerele de Comerţ locale, fermieri, patroni de brutărie şi alţii îi asaltează pe senatori — şi fireşte Departamentul de Stat — cerîndu-le să intervină pe lîngă preşedintele Eisenhower în speranţa de a fi vizitate de N. S. Hruşciov"**.

Un succes al mişcării sportive din satele patriei noastre

Zilele acestea am fost informaţi că în cinstea mareţei sărbători a eliberarii patriei noastre, în toate satele din raioanele Gataia, Bozovici şi Moldova Noua, din regiunea Timişoara, s-au creat asociaţii sportive, care au menirea să conducă şi să organizeze activitatea sportivă de masă. Deci, în prezent, în 8 raioane din această regiune (celelate 5 raioane sînt: Jimbolia, Sînnicolaul Mare, Arad, Timişoara şi Pecica) s-a aplicat lozinca: „Satul şi asociaţia sportivă". Desigur că acest lucru nu poate decît să contribuie la dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport din satele patriei noastre, unde în trecut domnea mizeria şi analfabetismul, iar activitatea sportivă era inexistentă. Actul istoric de la 23 August 1944, cînd poporul romîn s-a eliberat de sub jugul fascist şi a pornit, sub conducerea partidului, pe drumul construirii socialismului, a făcut ca şi în acest domeniu să înregistrăm succese importante. Punîndu-se un accent deosebit pe activitatea sportivă de masă, prin organizarea O.S.P. (Organizaţia Sportului Popular) şi prin organizarea numeroaselor competiţii şi concursuri ca Spartachiadele, crosurile „1 Mai" şi „7 Noembrie" etc., au fost atraşi pe terenurile de sport zeci şi sute de mii de oameni ai muncii de la oraşe şi sate. Sportul a început să pătrundă tot mai mult în comunele şi satele de pe tot cuprinsul ţării. Acest fapt s-a remarcat şi mai mult după apariţia Hotărîrii partidului şi guvernului din 2 iulie 1957 cu privire la reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport din Republica Populară Romînă. Numărul oamenilor muncii de la sate care practică sportul a crescut simţitor. Astăzi, la a XV-a aniversare a eliberării patriei noastre, ne prezentăm cu un bilanţ strălucit. Avem 4.993 asociaţii sportive săteşti cu 923.727 membri înscrişi în U.C.F.S. dintre care, peste 200.000 sînt femei. Sportivii de la sate participă cu multă însufleţire la competiţiile sportive de masă cum sînt „Cupa agriculturii", „Cupa secerişului", „Cupa satelor", „Cupa Moldovei", „Cupa Banatului" etc. De asemenea, foarte multe echipe şi sportivi din mediul sătesc activează în campionatele republicane, unde obţin rezultate meritorii. Şi aici putem menţiona, printre altele, echipa de oină „Avîntul" a gospodăriei colective Curcani, raionul Olteniţa, care a cucerit în 1957 titlul de campioană republicană. Apoi, echipa de oină a colectiviştilor din comuna Băduleasa, raionul T. Măgurele, a cucerit anul trecut, titlul de campioană pe ţară a Spartachiadei de vară, iar echipa de oină a colectiviştilor din comuna Radu Negru, raionul Călăraşi, a cîştigat anul acesta titlul de campioană a regiunii Bucureşti şi participă la finala pe ţară a acestei competiţii sportive de masă. De asemenea, echipa de handbal „Recolta" din Hălchiu activează cu frumoase rezultate în campionatul categoriei B, iar o serie de echipe de fotbal din mediul sătesc activează în campionatul republican, categoria B, sau în campionatele regionale, unde reuşesc de multe ori să întreacă echipa de la oraşe. Alte discipline sportive ca atletismul, ciclismul, trînta, şahul, tirul, nataţia, călăria, tenisul de masă şi popicele, sînt practicate la sate pe o scară tot mai largă.

Baza material-sportivă s-a dezvoltat considerabil. In mai toate comunele şi satele din ţară s-au amenajat terenuri de fotbal, volei, piste de atletism, popicării etc., unde ţăranii muncitori îşi petrec timpul liber în mod plăcut şi util. Este suficient să arătăm că numai în regiunea Bucureşti, unde înainte de 23 August 1944 erau doar 13 terenuri de sport, astăzi sînt peste 700 de baze sportive, cuprinzînd 313 terenuri de fotbal şi 327 de terenuri de volei simple.

★

Aceste fapte demonstrează cu putere că şi la sate mişcarea de cultură fizică şi sport a dobîndit succese importante. Sînt succese care au putut fi dobîndite numai într-un regim democrat-popular unde grija faţă de om este o problemă principală.

Consfătuirea pe ţară privind „Cultura grîului şi altor cereale păioase de toamnă"

La Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală au început luni dimineaţa lucrările consfătuirii pe ţară privind „Cultura grîului şi a altor cereale păioase de toamnă", organizată de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

La consfătuire au participat tovarăşii Al. Moghioroş, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Marin Stancu şi Eugen Alexe, adjuncţi ai ministrului Agriculturii şi Silviculturii, specialişti din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii. Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P. Romîne, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului, de la toate institutele de învăţămînt agricol superior, centrele de stat pentru încercarea soiurilor, sfaturile populare regionale şi din gospodării agricole de stat mari cultivatoare de cereale.

Cuvîntul de deschidere a lucrărilor consfătuirii a fost rostit de tov. Marin Stancu.

In cursul dimineţii participanţii la consfătuire au asistat la Institutul de cercetări pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii la demonstraţii practice cu maşinile din sistema culturii grîului.

După-amiază au fost prezentate referate.

Marţi seara, la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală s-au încheiat lucrările consfătuirii pe ţară privind „Cultura grîului şi a altor cereale păioase de toamnă", organizată de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

In tot cursul zilei au avut loc discuţii fiind dezbătute pe larg probleme cu privire la raionarea soiurilor de grîu, orz şi secară de toamnă în diferite regiuni naturale de producţie din ţara noastră, precum şi probleme de agrotehnică a grîului de toamnă.

Referatele prezentate şi discuţiile care au avut loc au subliniat necesitatea extinderii în cultură a soiurilor de grîu care au dat rezultate bune în ultimii ani, a înlocuirii soiurilor care nu mai corespund, precum şi creării de noi soiuri superioare. Lucrările consfătuirii au scos de asemenea în evidenţă importanţa aplicării diferenţiate a agrotehnicii pentru sporirea producţiei de grîu. Numeroşi vorbitori, împărtăşind experienţa dobîndită pe terenurile experimentale sau în producţie, au subliniat importanţa adîncirii arăturilor de vară, folosirii îngrăşămintelor în funcţie de soi şi planta premergătoare, precum şi respectării cu stricteţe a epocilor de însămînţare, recoltării în pîrgă etc.

La consfătuire a luat cuvîntul tovarăşul Alexandru Moghioroş, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, care a subliniat importanţa măsurilor luate de partid şi guvern pentru a sprijini dezvoltarea producţiei agricole, precum şi sarcinile ce revin cercetătorilor şi lucrătorilor din agricultură pentru sporirea producţiei de grîu.

Tov. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, a luat cuvîntul la încheierea şedinţei şi a dat apoi citire unei rezoluţii adoptate de toţi participanţii la consfătuire, care cuprinde o serie de precizări privind raionarea soiurilor de grîu şi secară, agrotehnica soiurilor noi de grîu de toamnă, punîndu-se accent deosebit pe pregătirea terenului în care arătura adîncă de 35—40 cm, trebuie să joace un rol hotărîtor în sporirea producţiei de grîu, stabilirea momentului optim de însămînţare în funcţie de soi, planta premergătoare şi condiţii pedoclimatice, cantitatea de boabe germinabile pe metrul pătrat şi adîncimea de semănat, precum şi modul de aplicare a îngrăşămintelor minerale şi organice cu precizarea diferenţierii ce decurge din cultivarea irigată sau neirigată a grîului.

(Agerpres)

Spor la învăţătură!

In organizarea Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, a Consiliului Central A.R.L.U.S. şi a O.N.T.-ului Carpaţi, un nou lot de oameni ai muncii din agricultură au pornit marţi seara să viziteze Uniunea Sovietică.

Toţi cei aproape 350 de excursionişti sînt membri ai unor gospodării agricole colective — preşedinţi, brigadieri, colectivişti, din toate regiunile ţării.

Minutele se scurg greu. In vagoane oamenii, care abia s-au cunoscut au şi înfiripat vii discuţii. Tema, fireşte, călătoria.

Ii asculţi şi-ţi dai seama că oamenii aceştia nu merg în Uniunea Sovietică doar ca să privească şi să admire. Colectiviştii rămaşi acasă le-au pus la despărţire, sumedenie de întrebări la care vor să afle răspunsuri.

Şi de unde altundeva dacă nu de la colhoznici pot afla ei cele mai temeinice răspunsuri la ceea ce îi frămîntă din dorinţa continuei prosperări a gospodăriilor lor?

Gheorghe Băltăreţu, preşedintele gospodăriei colective din comuna Catane Noi-Craiova, are, ca şi ceilalţi, notate în carneţel o grămadă de întrebări. Erau anul trecut în gospodăria din Catane doar 32 de familii. Acum sînt 260 — adică tot satul. Firesc, pe preşedinte îl interesează în primul rînd probleme de organizare a muncii în colhozuri. Mai concret? „Mă voi strădui să aflu de exemplu, cîţi oameni muncesc într-o echipă şi cum se face retribuirea muncii şefilor de echipă. La noi această problemă n-a fost încă rezolvată, sau în orice caz, credem noi, n-a fost definitiv rezolvată", spune tov. Băltăreţu. Indeaproape se va interesa şi de probleme privind creşterea animalelor: De cîte animale îngrijeşte un colhoznic, cum este el retribuit, cum se face furajarea animalelor...

Pentru Alexandru Lică, preşedintele gospodăriei colective din comuna Eliza Stoeneşti, vizita aceasta în Uniunea Sovietică este deosebit de preţioasă. Gospodăria e nou înfiinţată, abia a împlinit 3 luni. Se înţelege deci că faţă de alţi excursionişti care reprezintă gospodării mai vechi, el are un motiv în plus, şi încă unul foarte puternic, să fie nerăbdător.

Din difuzoarele gării se aude vocea crainicei: "... pleacă peste 5 minute".

Abia mai am vreme să notez cele spuse de Gheorghe Vişatovici, preşedintele colectivei din Berlişte-Oraviţa. „Colectivistul Almăjanu mi-a cerut să mă interesez de experienţa colhoznicilor în cultura sfeclei de zahăr...

Să nu uit pe tov. Florea Stănescu directorul şcolii elementare din sat. El vrea să afle veşti despre activitatea culturală din afara şcolii a învăţătorilor sovietici".

Mai sînt multe de aflat, dar... locomotiva a şi fluierat.

Notez în mare viteză: Pe Seimon Lazăr din Ghiroc — Timişoara îl interesează probleme al retribuirii muncii, pe Vasile Cara din Dobreni-Vidra, mecanizarea în grădina de legume...

Fiecare dintre cei aproape 350 de excursionişti vor să afle, vor să înveţe. Orice vizită în Uniunea Sovietică poate fi asemănată cu o şcoală. O şcoală a experienţei înaintate, a însuşirii celor mai valoroase metode de muncă.

La revedere şi spor la învăţătură!

T. OPREA

Ştiri agricole de peste hotare

In regiunea Voronej, unde se cresc în mare parte bovine locale ameliorate cu tauri din rasa Simmental, colhozurile au obţinut în ultimii ani în medie de la fiecare vacă o producţie de 2.428 litri lapte.

Pentru următorii ani, colhozurile şi sovhozurile de aci şi-au propus să obţină în medie cîte 3.500 litri lapte pe cap de vacă furajată, cu un procent de 3,9—4 la sută grăsime; în ceea ce priveşte animalele tinere puse la îngrăşat, acestea trebuie ca la vîrsta de 16—18 luni să realizeze o greutate de 350—380 kg. cu un consum de 7—8 U.N. pentru un kg. spor.

★

In legătură cu valorificarea unor imense terenuri virgine şi înţelenite din R.S.S. Kazahă, cea de a XI-a plenară a C.C. al P.C. din această republică ţinută anul trecut, a hotărît ca în jurul anului 1965, efectivul de oi din republică să fie sporit la 75 milioane, adică de 3,5 ori mai mult decît în 1957. Posibilităţile de realizare a acestei sarcini sînt: nesfîrşitele pajişti naturale, la care se adaugă nutreţurile ce provin de pe urma exploatării terenurilor virgine şi înţelenite. Republica dispune, de asemenea, de un număr mare de ciobani, brigadieri, specialişti şi oameni de ştiinţă în domeniul creşterii oilor. Ca dovadă a posibilităţilor existente stă mărturie faptul că în 1957, efectivul de oi şi de capre din republică a crescut cu aproape 4 milioane, iar în primele 8 luni ale anului 1958, cu circa 6 milioane capete.

Faţă în faţă

Numeroşi ţărani muncitori din R. F. Germană au făcut nu de mult o călătorie la Markkleeberg, pentru a vizita expoziţia agricolă din acest oraş. Printre aceştia a fost şi ţăranul Iordan din Hofgeismar — Land (Nordhesse).

Inalt şi puţin adus de spate din cauza muncii grele a pămîntului, Iordan povesteşte că nu mică i-a fost mirarea atunci cînd a trecut în R. D. Germană şi a văzut ce bine sînt îmbrăcaţi aci oamenii, cît de bine trăiesc ei. „De la mulţi dintre cei cu care am stat de vorbă, am aflat că au bani frumoşi puşi de o parte, că îndeosebi, n-au nici un fel de datorii". El a povestit mai departe că în Germania occidentală aproape toţi ţăranii au mari datorii, care le primejduiesc şi puţina avere pe care o mai au.

„Eu locuiesc în Friedrichsdorf şi am o suprafaţă de teren bunişoară. O parte este proprietatea mea, alta am luat-o în arendă. Pămîntul nu este prea roditor. 30 la sută din suprafaţă este ocupat cu livezi şi păşuni. Eu, soţia şi cei doi copii ne ocupăm mai mult cu cultivarea cartofilor, cerealelor şi cu creşterea vitelor. Pentru un litru de lapte, cu un procent de grăsime de 3,6 la sută pe care îl vînd, primesc 28 pfenînci. Preţul pe care-l iau este destul de mic, dar, din nefericire, nici pe acesta nu-l putem obţine întotdeauna, căci nu prea se găsesc cumpărători. Şi situaţia e grea nu numai cu laptele ci şi cu alte produse. In 1958, noi am cheltuit în medie cîte 120 mărci pentru a obţine 1.000 kg de carne de porc. In schimb, cînd i-am vîndut, pentru 1.000 kg carne am primit numai 90 de mărci. Şi aşa cum se întîmplă cu carnea de porc şi cu laptele se întîmplă şi cu celelalte produse agricole. La noi, strădania pentru ridicarea producţiei nu are nici un rost, de vreme ce ţăranii muncesc, iar bogătaşii îşi umplu buzunarele".

In timpul şederii lui în R. D. Germană, ţăranul Iordan a vizitat şi locuinţele cîtorva ţărani muncitori cu gospodării individuale, precum şi pe cele ale unor membri ai cooperativelor agricole de producţie, din raioanele Leipzig şi Delitzsch. Cu această ocazie el a putut constata că un ţăran muncitor cu gospodărie individuală din R. D. Germană care are o suprafaţă de pămînt pe jumătate mai mică decît a lui, a realizat împreună cu soţia lui un venit anual asemănător. Ţăranii intraţi în cooperativele agricole de producţie trăiesc mult mai bine decît cei cu gospodării individuale. De pildă, o familie (compusă din două persoane) membră în cooperativa agricolă de producţie din Schafstadt, realizează anual un venit de 10.000 mărci. Cît priveşte timpul de lucru, aceştia muncesc zilnic cu mult mai puţine ore decît ţăranii individuali. Ţăranii muncitori cu gospodării individuale nu au nici un fel de datorii, iar în ce-i priveşte pe membrii cooperativelor agricole de producţie, nici nu poate fi vorba de aşa ceva. In R. D. Germană nu se ştie ce este grija pentru valorificarea justă a produselor obţinute. De aceea, ţăranii muncitori de aci pe bună dreptate privesc cu încredere în viitor.

★

Voi povesti pe larg tot ce-am văzut în R. D. Germană, a spus ţăranul Iordan la plecare. Voi pune faţă în faţă: situaţia ţăranilor din R. D. Germană cu a celor din Germania occidentală.

M. H.

O nouă victorie a agriculturii vietnameze:

RECOLTA DE OREZ DE 5 LUNI

In 1956, producţia medie de orez de cinci luni în R. D. Vietnam era de 18 chintale la ha, ceea ce constituia o majorare de 50 la sută faţă de cea din epoca dominaţiei coloniale. Anul acesta unele provincii ca Thanh-Hoa, Naiduong, Ha-dong, Thai-Binh au realizat un adevărat pas înainte, ajungînd pînă la o producţie medie de 25 şi chiar la 27 chintale la hectar. Această mărire a producţiei a fost obţinută şi în orezăriile mai puţin fertile; acelea din Thanh Hoa şi Hai Dvong au dat anul acesta 24 chintale la hectar, în timp ce anul trecut nu dădeau decît 12 chintale. Cele mai mari producţii au fost obţinute de cooperativele agricole din Thanh Hoa, Hai Dvong, Vinh Linh, care au dat pînă la 40 chintale, 45 chintale şi chiar 50 chintale la hectar.

După primele evaluări, producţia medie pentru întregul Vietnam de Nord ajunge la 21 chintale la ha.

Anul acesta, este bună nu numai recolta de orez de 5 luni. Culturile auxiliare dau, de asemenea, randamente superioare celor prevăzute de plan. De pildă, provincia Haiduong, prevede că recolta ei de porumb va fi de 20-21 chintale la hectar.

Aceste succese au o fericită influenţă asupra nivelului de trai al ţăranilor. In împrejurimile oraşului Hanoi, venitul unui mare număr de familii a crescut în mod apreciabil în raport cu anul trecut.

Noua recoltă confirmă justeţea politicii agrare a Partidului Muncii şi a guvernului care au trimis un mare număr de cadre la sate, pentru a îndruma pe ţărani în aplicarea noii tehnici, a-i convinge de necesitatea de a-şi reînnoi metodele de lucru, şi mai ales pentru a-i orienta pe calea transformării socialiste a agriculturii. Anul acesta, majoritatea ţăranilor vietnamezi au aplicat procedeul de arat în adîncime, semănat la distanţe de 20/10 centimetri sau de 20/5 centimetri. Media cantităţilor de îngrăşămînt utilizate a fost de 8 tone la hectar.

Ţăranii din Vietnamul de Nord pregătesc cu entuziasm cultura orezului de 10 luni, în timp ce strîng recolta de 5 luni. Mişcarea de cooperativizare a agriculturii va marca, fără îndoială, un nou pas înainte, contribuind astfel la asigurarea succesului viitoarei recolte de 10 luni, ca şi la realizarea obiectivelor anului 1959, an hotărîtor al planului trienal 1959—1962.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".